

Handelingen van de raad der gemeente Emmen

jaar	bijlagenr.	categorie/agendanr.
2003	150	A 3

Onderwerp

Openbare vergadering van de raad der gemeente Emmen, gehouden op donderdag 25 september 2003 te 19.30 uur in het raadhuis te Emmen

Voorzitter: de heer C. Bijl, burgemeester
 Plaatsvervangend voorzitter: de heer H.A.A. Lange
 Secretaris: de heer J.A. Hekman, griffier.

Aanwezig bij de aanvang 36 leden, te weten de heren B.R. Arends, G. Boels, J.D. Dokter, J. Dijkgraaf, H.J. Eising en F. Ensink, mevrouw P.A. de Graaff, de heren A. Haak, G.J. Horstman, W.W.W. Halm en J.C.F.M. van Hees, mevrouw T. Houwing-Haisma, de heren H. Huttinga, H.A.A. Lange, H. Leutscher, G.J. Mans, A.G. Menzen, A. Meijering, L.T. Pekelsma, T.D. Reitsma, R.R. Ripassa en J.H. van Rossem, mevrouw S. Rougoor-Mahalbasic, de heren H.C. Scheltens, A.W.J. Schoo en G.J. Stoffers, mevrouw M.H. Thalens-Kolker, de heer J.H. Thole, de dames G. van der Veen-Weggemans en M.G. van Vliet, de heer R. Vos, mevrouw F.I. van Wieren-Bolt, de heren J.H. de Wildt, B.D. Wilms en J.H. Wittendorp, alsmede mevrouw J. Zinnemers-Warmolts.

Afwezig 3 leden, te weten de heren L.D.S. Hoekstra, A. van Hoffen en A.J. Sleeking.

Tevens aanwezig zijn de wethouders H. Brummel, T. Eerenstein, G. Evenhuis, J. Holman, J. Hoogland-Foppen, H. Klaver en J. Kuper, alsmede de heer A.J. Mewe, gemeentesecretaris.

A1. Opening en vaststelling agenda.

De voorzitter opent de vergadering en heet alle aanwezigen, evenals de luisteraars naar Radio/TV Emmen, van harte welkom. In het bijzonder heet hij de leden van de cliëntenraad, die vanavond de gasten van de raad zijn, welkom. Het betreft hier een nieuw initiatief van de raad dat hopelijk een goed vervolg zal krijgen.

Er zijn berichten van verhindering van de heren Hoekstra, Van Hoffen en Sleeking in verband met ziekte. Spreker wenst hen beterschap toe.

Vervolgens wijst hij erop dat de raadsleden een gewijzigd exemplaar van het voorstel onder A6 zullen hebben aangetroffen en, als het goed is ook een aanvullend stuk betreffende A13.

De heer Pekelsma stelt namens de CDA-fractie voor het voorstel onder A15, vaststelling bestemmingsplan 'Bedrijvenpark A37' van de agenda af te voeren. Naar haar mening is er op dit moment onvoldoende inzicht in de consequenties van deze vaststelling. In het overleg met Plaatselijk Belang Oranjedorp zijn toezeggingen gedaan die onvoldoende financieel onderbouwd zijn. De fractie wil daarover graag nog spreken alvorens wordt overgegaan tot de vaststelling van dit bestemmingsplan.

Wethouder Hoogland-Foppen zou het betreuren als dit bestemmingsplan wordt aangehouden omdat de vaststelling

ervan toch al langer heeft geduurd dan iedereen lief is. Zoals afgesproken in de raadscommissie is donderdag jongstleden overleg gevoerd met Plaatselijk Belang Oranjedorp. Spreekster neemt aan dat de raad ook de brief heeft ontvangen die deze overlegpartner nog heeft geschreven, maar moet nu vaststellen dat dit niet het geval is.

Hoe dan ook, als de raad vindt dat dit agendapunt moet worden aangehouden zal het college zich daarnaar voegen.

Mevrouw Houwing-Haisma zegt dat de VVD-fractie het toch wel belangrijk vindt dat dit bestemmingsplan nu wordt vastgesteld, opdat de ontwikkeling doorgang kan vinden. Het is waar dat nog niet helemaal duidelijk is wat er in het overleg is afgesproken, doch niettemin hecht de fractie eraan het bestemmingsplan nu wél vast te stellen en het hele verhaal-Oranjedorp mee te nemen in de vergadering van de commissie wonen en ruimte van oktober. Dan kan worden gezien wat er nog aan duidelijkheid zou kunnen worden gegeven.

De heer Van Hees sluit zich aan bij de woorden van mevrouw Houwing.

De heer Haak deelt mede dat de PvdA-fractie het verzoek van de CDA-fractie steunt.

De heer Dijkgraaf doet dat eveneens.

De heer Van Rossem steunt het CDA-verzoek ook.

De voorzitter informeert of de CDA-fractie al dan niet gevoelig is voor de argumentatie van mevrouw Houwing.

De heer Pekelsma antwoordt ontkennend. Hij denkt dat het goed is eerst de financiële consequenties in beeld te hebben. Het gaat wat Oranjedorp betreft om verkeersonveilige situaties waarvoor maatregelen moeten worden getroffen. Die brengen kosten met zich en het geld ervoor zal ergens vandaan moeten komen; op dit moment is niet duidelijk wáár, en de CDA-fractie wil dat eerst graag weten.

Mevrouw Houwing-Haisma zegt dat de financiële consequenties natuurlijk duidelijk moeten worden, maar heeft begrepen dat de toezegging is gedaan dat er in Oranjedorp verkeersremmende maatregelen zullen worden genomen. In de commissievergadering van oktober kan worden bezien hoe dit naar tevredenheid kan worden opgelost. Verder kan erop worden gewezen dat de raad altijd roept dat voortgang moet worden geboekt met bestemmingsplannen omdat dat belangrijk is voor de ontwikkeling van de gemeente Emmen. Al met al hecht de VVD-fractie er zeer aan dat er ten aanzien van dit bestemmingsplan voortgang wordt geboekt. Spreekster wil dan ook het appèl op de raad doen dit bestemmingsplan vanavond wel vast te stellen. Dat hoeft echt niet ten koste te gaan van de ontwikkelingen in Oranjedorp.

De heer Pekelsma handhaaft het gedane voorstel.

De voorzitter stelt vast dat er een meerderheid is voor het vanavond niet behandelen van het onder A15 opgenomen voorstel, om het eerst te bezien op de financiële consequenties.

Agendapunt A15 wordt vervolgens beschouwd als afgevoerd van de agenda.

Met inachtneming van deze aanpassing stemt de raad in met de voorgestelde agenda.

A2. Vragenhalfuur.

Hiervoor heeft geen der leden zich aangemeld.

A3. Notulen van de openbare raadsvergadering van 19 augustus 2003. [Bijlage nr. 132]

De voorzitter wijst erop dat bij de aanwezigen wethouders abusievelijk niet wethouder Brummel is vermeld.

Met inachtneming van deze aanpassing worden de onder A3 vermelde notulen zonder hoofdelijke stemming vastgesteld.

A4. Uitvoering raadsprogramma en instelling dualiseringsfonds.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het onder nr. A4 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

A5. Verbouw brandweerlocaties.

De heer Meijering heeft er in de commissie op aangedrongen deze verbouw projectmatig aan te pakken. De wethouder heeft daarop toegezegd dit zeker te zullen doen, maar dit was niet terug te vinden in het verslag van de commissievergadering. Hij wil de wethouder daarom vragen de toezegging nu te bevestigen.

Wethouder Kuper bevestigt de toezegging bij dezen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het onder nr. A5 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

A6. Exploitatieopzet en prijsvaststelling bouwkavels Oosterveldsestraat te Barger-Oosterveld.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het onder nr. A6 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

A7. Vervallen.

A8. MER-beoordeling bedrijfsterrein De Tweeling.

De heer Dijkgraaf wenst de aantekening tegen te hebben gestemd. De GroenLinks-fractie is van mening dat, als de gemeente verplicht is tot een MER, daaraan ook uitvoering moet worden gegeven.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het onder nr. A8 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten, met de aantekening dat het lid van de GroenLinks-fractie geacht wil worden tegen te hebben gestemd.

A9. Vaststelling bestemmingsplan 'Emmen-Bargeres, Bleerincq/ Iemenhof'.

A10. Vaststelling gemeentelijke prioriteitenlijst restauraties rijksmonumenten 2004.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform de onder de nrs. A9 en A10 vermelde voorstellen van burgemeester en wethouders besloten.

A11. Voorbereiding bestemmingsplannen september 2003.

De heer Halm vermeldt dat de BGE-fractie tegen punt 7 van dit voorstel is, aangezien er al veel meer is gerealiseerd dan wordt aangevraagd.

De heer Dijkgraaf wenst de aantekening tegen dit voorstel te zijn. De GroenLinks-fractie is principieel tegen de mandatering aan het college inzake artikel 19-procedures.

Wethouder Hoogland-Foppen zou de heer Halm willen adviseren eens te kijken naar de aanvraag die er ligt. Er wordt

niet méér gebouwd dan is aangevraagd. Wat er gebeurt is precies in overeenstemming met hetgeen de raad geadviseerd heeft.

De mededeling van de heer Dijkgraaf neemt zij voor kennisgeving aan.

De heer Halm heeft in de map geen stukken aangetroffen over de eerste en de tweede uitbreiding. De fractie blijft dus tegen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het onder nr. A11 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten, met de aantekening dat de leden van de fractie van Burgerbelangen Gemeente Emmen geacht wenst te worden tegen punt 7 van het voorstel te hebben gestemd en dat het lid van de fractie GroenLinks geacht wil worden geacht willen worden tegen het gehele voorstel te hebben gestemd.

A12. Extra middelen minima.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het onder nr. A12 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

A13. Voorgang woningbouw.

De heer Schoo wil de wethouder dringend verzoeken wat actiever te zijn ten behoeve van sociale woningbouw voor ouderen. De 'grijze golf' komt er aan, en hij vindt dat de gemeente wat achter de feiten aan loopt. Vandaar het verzoek.

Wethouder Brummel onderschrijft de opmerking van de heer Schoo over de 'grijze golf'. Het college is dan ook al nadrukkelijk bezig, zoals al een- en andermaal ten overstaan van de raad is verkondigd. Uit het actieplan moge blijken dat de nodige aandacht aan dit onderwerp wordt besteed.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het onder nr. A13 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

A14. Uitvoeringsorganisatie Emmerhout.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het onder nr. A14 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

A15. Vaststelling bestemmingsplan 'Bedrijvenpark A37'.

Volgens het bij de vaststelling van de agenda genomen besluit is dit voorstel afgevoerd.

B1. Reconstructie sportpark De Planeet en clustering sportpark De Rietlanden.

De voorzitter heeft begrepen dat de heer Van Rossem hierbij een voorstel van orde wil doen.

De heer Van Rossem zegt dat iedereen in de media heeft kunnen vernemen dat de D66-fractie bij dit voorstel met een motie komt. Hij stelt derhalve voor de heer Van Hees eerst het woord te geven, opdat eenieder nu reeds kennis kan nemen van de inhoud van die motie.

De heer Van Hees wil wat dit voorstel betreft niet tegenstribbelen, maar heeft de motie deze middag reeds aan iedereen gemaild. De fracties zijn dus al op de hoogte van de inhoud.

De heer Van Rossem zegt dat hier méér mensen zitten dan de leden van de raad en het college. Er is veel publiek aanwezig, en het lijkt hem heel verstandig dat dit ook kennis kan nemen van de inhoud van de motie en de bijdrage van de D66-fractie.

De heer Arends heeft het idee dat het voorstel van orde niets toevoegt, maar wil het ook niet tegenhouden. Wat hem betreft mag de heer Van Hees dus het eerst het woord worden gegeven.

De voorzitter stelt voor dat de heer Van Hees het eerst het woord voert en daarna de fracties in volgorde van grootte.

De heer Arends verzoekt na de eerste termijn een korte schorsing in te lassen en na de tweede termijn een langere, opdat de fracties zich kunnen beraden over de in te dienen motie, en vervolgens een derde termijn in te lassen om tot een eindoordeel te komen.

De voorzitter begrijpt uit de non-verbale reacties dat met dit ordevoorstel wordt ingestemd. Er zullen dus drie termijnen zijn.

De heer Van Hees vermeldt dat hetgeen hij namens de D66-fractie vanavond naar voren brengt niet lichtzinnig moet worden opgevat. Zij heeft hierover tezamen met haar achterban lang gepraat en is gekomen tot een afweging, hoewel die eigenlijk niet had willen maken.

In de laatste vergadering van de commissie samenleving hebben de fracties de gelegenheid gehad met de verantwoordelijk wethouder te spreken over dit voorstel. Het betreft een moeizaam dossier, zoals de wethouder het eufemistisch formuleerde. Het is vanavond aan de raad de politieke balans op te maken. Voor de fractie zijn er na de commissievergadering weinig tot geen nieuwe gezichtspunten naar voren gekomen die haar van standpunt doen veranderen. Na de discussie in de commissie en de reactie van de wethouder komt de D66-fractie tot de volgende conclusies, die de politieke verantwoordelijkheid van de wethouder sport aangaan.

Na de eerdere besluitvorming in de raad verzandde het proces in een stadium waarin nog gewerkt moest worden aan het bereiken van overeenstemming. Waarom een raadsvoorstel voorleggen als blijkt dat men er met elkaar nog niet uit is? Na de raadsbesluiten in de vergadering van maart 2000, in december 2000 en februari 2001 ontbrak het aan een duidelijk geformuleerd en geaccepteerd programma van eisen en een vastgesteld eindresultaat.

Gebleken is dat er met betrekking tot de reconstructie weinig tot niet projectmatig is gewerkt, en er lag geen heldere fasering ten grondslag aan de reconstructie.

Het heeft ontbroken aan voldoende controle wat tijd, geld, kwaliteit, organisatie en informatie betreft. Er was geen of onvoldoende bewaking van het toegestane budget. Wensen en eisen van betrokken partijen werden zo steeds opgeschroefd, zonder dat de raad daarbij werd betrokken; de raad is daardoor buitenspel gezet.

In het persbericht van het college is te lezen dat de wethouder geen sturing kón geven aan dit project. De wethouder heeft, gezien de complexiteit van het project, geen adequate controle en aansturing laten uitvoeren, en zo is er een ongewenste sturing ten aanzien van het hele proces ontstaan.

De raad heeft geen terugkoppelingsnotitie over privatisering ontvangen. De wethouder heeft in de raadsvergadering van februari 2001 toegezegd vóór 1 januari 2002 met zo'n notitie te komen.

Is de wethouder politiek verantwoordelijk voor deze constatering? Ja, zegt de D66-fractie. De wethouder heeft ook zelf aangegeven hiervoor politiek verantwoordelijk te zijn, heeft zelfkritiek getoond en het boetkleed aangetrokken, en dat zal vast niet lekker zitten. De wethouder heeft te veel vertrouwd op de ambtelijke organisatie. Daar zijn in de commissie disqualificaties over uitgesproken, zonder te verifiëren of de organisatie in staat was deze klus projectmatig op te pakken en integraal te werken. De wethouder heeft te veel 'in de kleedkamer gezeten'. Er was geen structureel ambtelijk overleg, zo zei de wethouder, berustend, afwachtend, te passief ten opzichte van diens organisatie. Haaks daarop staat dat de wethouder meldde tussendoor wel diverse gesprekken met de verenigingen te hebben gehad waarin deze de knelpunten mocht aanhoren. De wethouder had de indruk dat er tussen de organisatie en de clubs constructief werd gewerkt, maar van de verenigingen waren nogal eens andere geluiden te horen. Waarom niet geanticipeerd op deze geluiden, niet nadrukkelijk navraag gedaan in het werkoverleg en de raad niet tussentijds geïnformeerd? Op tactisch gebied heeft de wethouder steken laten vallen en blijkt gegeven van onvoldoende politiek management.

Elk nadeel heeft ook zo z'n voordelen, volgens de wethouder. Na deze miskleun is deze erachter gekomen dat het projectmatig werken anders geformaliseerd moet gaan worden < beterschap beloven heet dat >, maar voor dit dossier is dat mosterd na de maaltijd. Snel een bouwteam formeren, zoals de wethouder in de commissie heeft aangegeven, echter zonder voldoende te weten: wie, wat, waar en hoe? Hoe gaat dit straks aflopen? Een nieuw angstscenario?

De gemeente blijft zitten met een grote financiële kater. Ook daar is de wethouder politiek verantwoordelijk voor. Geen malversaties, maar toch een overschrijding van € 1,6 miljoen, méér dan 50% van het toegestane krediet. Dat zal aan de burgers moeten worden uitgelegd, zo zei de heer Klaver. Kan deze dat, gelet op de komende bezuinigingsoperatie die de gemeente staat te wachten, met wellicht een verhoging van de gemeentelijke belastingen of niet dan wel later uitvoeren van gewenst beleid?

De wethouder heeft te laat diens politieke verantwoordelijkheid opgepakt, met alle consequenties van dien, en ontvangt daarvoor een gele kaart.

Valt de wethouder iets te verwijten? Ja, waar het gaat om het niet uitvoeren van een raadsbesluit. In de raadsvergadering van maart 2000 is een raadsvoorstel aangenomen, inclusief een initiatiefvoorstel van de toenmalige collegepartijen, om te kiezen voor clustering en kwalitatieve en duurzame verbetering van de accommodaties van de voetbalvereniging Zwartemeer en de voetbalvereniging Klazienaveen. Daar is toen extra budget voor vrijgemaakt. Aan het uitgangspunt clustering is volgens de D66-fractie geen uitvoering gegeven, waarvan de raad nooit melding heeft gekregen. Zonder medeweten en toestemming van de gemeenteraad is aan dit uitgangspunt voorbijgegaan. De opdracht van de raad heeft de wethouder derhalve niet uitgevoerd. Dat is voor de fractie niet acceptabel. Wederom een gele kaart, maar eigenlijk direct een rode.

De D66-fractie is van mening dat de wethouder verantwoordelijk is voor de slechte voortgang van het proces, de financiële overschrijding en het niet melden aan de raad van het niet uitvoeren van het besluit betreffende de clustering. Na twee keer geel volgt automatisch rood. In sporttermen betekent dit dat betrokkene het speelveld moet verlaten. Het is aan de politiek uitsluitel te geven over de vraag of de wethouder mag blijven of moet gaan. Verstandiger is het evenwel dat de wethouder de eer aan zichzelf houdt. In de commissie heeft de wethouder aangegeven dit niet te zullen doen; deze is daar heel duidelijk in geweest. Daarom rest de fractie niets anders dan nu de rode kaart te trekken en een motie in te dienen waarin het vertrouwen in wethouder Klaver wordt opgezegd. Deze motie is mede ondertekend door de fracties van BGE, DOP en GroenLinks en luidt als volgt:

De gemeenteraad van de gemeente Emmen, in vergadering bijeen op 25 september 2003, beraadslagend over reconstructie sportpark de Planeet en clustering sportpark de Rietlanden (81/126);

gelet op:

- ***de rapportage 'Beoordeling aanpak reconstructie sportpark De Planeet en clustering sportpark De Rietlanden' van de heer ir. P.J.H. van Zantvoort van Kelsey's o.o.m. te Breda;***
- ***de rapportage 'Reconstructie sportparken Emmen' van adviesbureau De Meent;***
- ***de beraadslaging tijdens de commissie samenleving van dinsdag 9 september 2003 aangaande reconstructie sportpark de Planeet en clustering sportpark de Rietlanden (B1/126);***
- ***de brief van het college van burgemeester en wethouders van 5 september 2003 aangaande de reconstructie sportpark de Planeet en clustering sportpark de Rietlanden;***

constaterend dat er sprake is van:

- ***onvoldoende voortgang van de projecten op beide sportparken doordat het heeft ontbroken aan voldoende controle en aansturing wat betreft tijd, geld, kwaliteit, organisatie en informatie;***
- ***een financiële overschrijding van beide projecten van totaal € 1.669.992,-;***
- ***dat zonder medeweten en toestemming van de raad het aangenomen raadsvoorstel van 30 maart***

2000 (inclusief initiatiefvoorstel) voor wat het onderdeel 'clustering sportparken in Klazienaveen betreft niet is uitgevoerd;

**van mening zijnde dat:
de wethouder van sport ten volle verantwoordelijk is voor de ontstane situatie;**

**besluit:
het vertrouwen op te zeggen in de portefeuillehouder sport, wethouder de heer H. Klaver,**

en gaat over tot de orde van de dag

De voorzitter meent dat de heer Van Hees geen standpunt kenbaar heeft gemaakt ten aanzien van het voorstel van het college om een krediet te verstrekken.

De heer Van Hees zal dat in tweede termijn doen.

De heer Arends constateert dat het voorliggende raadsvoorstel in twee delen uiteen valt. Het ene deel betreft het beschikbaar stellen van een aanvullend krediet en de dekking daarvan. Het andere deel betreft de rapportages van twee externe bureaus, ten aanzien waarvan het college de raad voorstelt er kennis van te nemen.

Met het beschikbaar stellen van het gevraagde krediet en de voorgestelde dekking kan de PvdA-fractie instemmen, wel knarsetandend en met grote tegenzin. De fractie beseft echter dat er geen andere mogelijkheid rest.

Vervolgens de rapportages, in het bijzonder het rapport van de heer Van Zantvoort. De vraag rijst hoe een en ander heeft kunnen gebeuren, en wat de raad daarvan vindt.

De gemeenteraad heeft een aantal wezenlijke taken. Eén daarvan is het controleren van het uitvoerend bestuursorgaan. Met de behandeling van dit raadsvoorstel is die taak nu expliciet aan de orde, evenals het vormen van een oordeel over de wijze waarop uitvoering is gegeven aan een door de raad genomen besluit en de handelwijze van de verantwoordelijk wethouder in dezen. De PvdA-fractie wil vanavond haar definitieve oordeel vormen op basis van constatering en feiten, gewetensvol en verantwoordingsvol, de zaak betreffend, primair vanuit de positie van de leden als gekozen volksvertegenwoordigers, en zich terdege bewust van haar positie als partij die vertegenwoordigd is in het college. De fractie beoordeelt de zaak vanaf het moment waarop er een raadsbesluit is genomen. Dit is niet willekeurig gekozen, integendeel. Het voorstel dat ten grondslag ligt aan het door de raad genomen besluit is door het uitvoerend bestuursorgaan voorbereid en voorgelegd aan de raad. Het moment waarop de raad het besluit nam is het moment waarop de uitvoering werd opgedragen aan het uitvoerend orgaan. Vanaf dat moment lag de verantwoordelijkheid primair bij het uitvoerende bestuursorgaan.

Op 30 maart 2000 heeft de gemeenteraad het besluit genomen over de reconstructie van het sportpark de Planeet te Klazienaveen. Dit besluit hield in: overgaan tot realisering van het gemeentelijk basisplan betreffende de reconstructie van dit sportpark voor een bedrag van f 3.160.000,-. Aangezien werd besloten tot realisering van het basisplan betrof het hier een kaderstellend besluit. Dit betekent dat het besluit geen

ruimte liet voor aanvullende discussie over wijzigingen die buiten het kader van het beschikbaar gestelde krediet vallen. Op 21 december 2000 heeft de gemeenteraad het krediet verruimd met een bedrag van f 40.340,- ter compensatie van de BTW-verhoging per 1 januari 2001. Op 22 februari 2001 heeft de gemeenteraad het besluit genomen over clustering < een tweetal verenigingen huisvesten op het sportpark de Rietlanden > en verplaatsing van een andere vereniging naar sportpark Meerdijk of sportpark Oude Roswinkelerweg. Met betrokken verenigingen bestaat, aldus het besluit, overeenstemming. Voor de uitvoering van de clusteringsoperatie is een taakstellend raamkrediet van f 3.404.000,- beschikbaar gesteld. Aangezien aan het krediet een uitvoeringsplan ten grondslag lag, kan geconcludeerd worden dat het ook in dit geval een kaderstellend besluit betrof.

In diens rapportage heeft de heer Van Zandvoort de gang van zaken met betrekking tot de uitvoering door het ambtelijk apparaat, i.c. de afdeling sport, uitvoerig belicht. De conclusies zijn helder en schokkend. Er is veel, heel veel misgegaan. De heer Van Zantvoort zegt in diens rapport echter niets over de rol van de verantwoordelijk bestuurder. De brief van het college van 5 september jongstleden zegt daar wél iets over, zij het uiterst summier. In de vergadering van de commissie samenleving van 9 september jongstleden is dan ook uitvoerig stilgestaan bij de rol van de wethouder. Het is met name diens rol tijdens het proces die bepalend is voor het eindoordeel. De PvdA-fractie wil met betrekking tot een aantal constatering, zoals vermeld in de vergadering van de commissie samenleving, een duidelijker beeld creëren van de rol van de wethouder. Spreker zal dat doen in de vorm van een aantal vragen.

De wethouder heeft gezegd dat er ten aanzien van de reconstructie van de sportparken geen sprake was van structureel of gestructureerd overleg tussen hem en diens ambtenaren. De fractie wil graag weten hoe de wethouder, als 'eigenaar' van dit dossier en opdrachtgever richting diens ambtenaren, zorg heeft gedragen voor een adequate beheersing van het proces. Hoe heeft de wethouder zich laten informeren over de organisatie van de projecten, de voortgang in tijd en de kwaliteit van de uitvoering, de bestedingen en de ruimte binnen het budget?

De wethouder heeft gezegd dat de sportverenigingen keer op keer nieuwe wensen, verlangens en eisen op tafel legden. Als de verenigingen bij de ambtenaren geen gehoor vonden, aldus de wethouder, gingen zij óm de ambtenaren heen naar de wethouder. Bij een basisplan voor de reconstructie van de Planeet en het clusteringplan de Rietlanden, waarover overeenstemming was met de betrokken verenigingen, is het toch op z'n minst opmerkelijk dat er met grote regelmaat nieuwe wensen en eisen van de verenigingen kwamen. Was er niet een moment waarop de wethouder heeft gedacht: nu zou ik eens moeten nagaan of de plannen nog wel uitvoerbaar zijn binnen de gestelde kaders!? Is dit ooit wel eens ter sprake gekomen in het werkoverleg tussen de wethouder en diens ambtenaren?

In de brief van het college van 5 september jongstleden wordt melding gemaakt van werkoverleg tussen de afdeling en de dienst. Is het de wethouder bekend hoe de toenmalig directeur OCSW de voortgang ten aanzien van de reconstructie heeft bewaakt? Is het waar dat er tussen de directeur van de dienst OCSW en het hoofd beleid van de afdeling sport,

die tevens als coördinator optrad, geruime tijd en met name tijdens het reconstructietraject geen werkoverleg heeft plaatsgevonden? Indien dit zo is, was de wethouder hiervan dan op de hoogte? Zo ja, welke actie heeft de wethouder ondernomen om te borgen dat de bewaking van de reconstructie adequaat zou geschieden?

Clustering van sportparken was een door de raad gestelde voorwaarde bij het beschikbaar stellen van extra krediet. Clustering was weliswaar niet expliciet omschreven, maar algemeen werd uitgegaan van minder ruimtelijk beslag van verenigingen op sportparken. Hierdoor zou de gemeente op langere termijn minder geld kwijt zijn voor het onderhoud aan de onderhavige sportparken. In de commissievergadering van 9 september jongstleden heeft de wethouder gezegd dat er in december 2000 geen sprake meer was van het ter discussie staan van deze zaak en dat in de opsomming in de raadsstukken geen sprake meer was van één model. En voorts: "Er was op dat moment niet langer de opdracht om tot die clustering te komen. Dat moet in de raadshandelingen en in de stukken van toen simpel na te kijken zijn." Spreker heeft dit nagekeken omdat hem dit zo onwaarschijnlijk voorkwam. Hij kan noch in de raadshandelingen, noch in de raadsstukken die in december 2000 aan de orde waren iets ontdekken wat de uitspraak van de wethouder ondersteunt. Sterker nog: de wethouder heeft op 21 december 2000 in de raad gezegd: "Met dit aanbod zullen de verenigingen het moeten doen. Men moet ophouden met het steeds opnieuw sleutelen aan afspraken die hier democratisch worden gemaakt. Hierna moet aan de slag worden gegaan." De wethouder zou de uiterste inspanning plegen om het plan tot een goed einde te brengen. De uitspraken van de wethouder in de commissievergadering van 9 september jongstleden geven de indruk dat de clustering vanaf december 2000 niet concreet is nagestreefd, wat ook blijkt uit het resultaat zoals het er thans ligt. Waar was dit op gebaseerd? En hoe is dat in opdrachtgevende, rapporterende en besluitvormende zin vastgelegd, bijvoorbeeld door de wethouder naar de afdeling of door afdeling/dienst naar de wethouder?

Tot slot: de wethouder heeft in de commissievergadering nadrukkelijk gesteld alléén politiek verantwoordelijk te zijn. Kan en wil de wethouder aangeven hoe deze invulling heeft gegeven dan wel invulling denkt te gaan geven aan het begrip 'politieke verantwoordelijkheid' in relatie tot de ontstane situatie?

De heer Thole stelt vast dat het college met het onderhavige voorstel aan de raad een extra krediet vraagt voor de renovatie van de sportparken in Klazienaveen en de Rietlanden. Toen de wethouder van sportzaken in de commissievergadering van juni met de jobstijding over een forse kredietoverschrijding kwam, is de CDA-fractie natuurlijk danig geschrokken. Zij heeft ook direct gevraagd naar de aard van de overschrijding. De wethouder kon toen niet in details treden, maar meldde dat er sprake was van enerzijds 'missers' en anderzijds van 'oppluspunten': kwaliteitsverbeteringen, nieuwe ontwikkelingen, enzovoort. In de commissievergadering van september is daarop uitvoerig ingegaan. Het is jammer dat in de media sprake is van miljoenenkortingen of van een debacle van € 1,6 miljoen, terwijl een substantieel deel hiervan geclassificeerd moet worden als extra en als nieuw, niet behorend bij de oorspronkelijke plannen en kredieten. Voor

het sportpark de Rietlanden is dit deel zelfs iets meer dan de helft van het extra krediet. Alles mag niet over één kam worden geschoren, als weggegooid geld of verspilling. Een misleuk is onder andere dat geen rekening is gehouden met de kosten van een bouwvergunning, toch één van de primaire posten bij een project als dit. Verder waren de kosten voor het maken van de rapporten door De Meent en Van Zantvoort en voor het noodscenario niet nodig geweest als alles goed verlopen was. Het extra geld ten gevolge van het noodscenario en de opgelopen vertraging bedraagt bijna € 240.000,-, niet niks!

Spreker wil vervolgens ingaan op zogenoemde verbeterposten ten aanzien van zowel de Planeet als de Rietlanden.

Voor aanleg van velden werd in eerste instantie op f 50.000,- per veld geraamd, met inschakeling van een lokale onderneming. De kwaliteit van de velden is in te schalen als 'low profile', laag profiel, dat wil zeggen: voldoende, maar geen topkwaliteit. In de plannen die nu voorliggen is sprake van een hogere kwaliteit en ook van externe ondernemers met een kostenplaatje van € 50.000,- tot € 60.000,-, meer dan het dubbele dus. Daarvoor heeft men dan wél meer kwaliteit: betere velden, meer sportplezier en minder veldonderhoud in de toekomst. Hierbij gaat het dus om investeren in de toekomst.

Met betrekking tot sportpark de Rietlanden kunnen als extra worden genoemd: uitbreiding van de veldkwaliteit vanwege de groei van de club DZOH, voornamelijk door jeugd < de vereniging heeft maar liefst 18 E- en F-teams >, parkvoorzieningen en een hoger hekwerk. Deze waren niet in de oorspronkelijke plannen opgenomen.

De CDA-fractie constateert dat er beslist geen sprake is van een miljoenenstrop, zoals hier en daar te lezen en te horen is. Het bedrag ten gevolge van missers, blunders, miscommunicatie enzovoort is desalniettemin aanzienlijk en ernstig te noemen. Terecht heeft het college dan ook onlangs een brief doen uitgaan waarin staat dat in geval van grote projecten strenge projectregels zullen worden ingevoerd. In de commissie is namens de CDA-fractie een limiet genoemd van een half miljoen, met andere woorden: projecten van meer dan een half miljoen per se een projectmatige aanpak. Daarover kan evenwel nog gediscussieerd worden. Als het college niet met deze maatregel was gekomen, was de fractie met een initiatiefvoorstel terzake gekomen, zoals reeds in juni aangekondigd.

Niet alleen op basis van het voorliggende voorstel, maar ook in verband met andere grote projecten met een forse overschrijding heeft de fractie het idee dat de gemeente grote moeite heeft met het goed afronden van deze projecten, al zijn er goede voorbeelden, zoals de Traverse. Daaruit blijkt dat dit wél mogelijk is.

Hoe is de huidige situatie ontstaan? Een kort schets. De afdeling sport en misschien ook andere afdelingen hebben jarenlang procesmatig gewerkt. Een projectleider stelde de begroting op, gebruikmakend van ervaringscijfers. Voor de aanleg van een sportveld stond bijvoorbeeld een standaardbedrag van f 50.000,-, waarvoor een plaatselijk bedrijf werd ingeschakeld, wat de kostprijs drukte. Er werd gestart met een project en meestal liep dat goed af. Als er een overschrijding was, werd dit doorgaans intern wel opgelost.

Het project de Planeet kent een geschiedenis van meer dan tien jaren, zes à zeven wethouders, raden en clubbesturen in

diverse samenstellingen hielden zich ermee bezig in wisselende omstandigheden. Raads- en commissieleden zijn meermaals in Klazienaveen geweest en kregen dan vaak te horen dat het beschikbare bedrag te gering was. Het budget is in de loop der jaren dan ook verhoogd van € 1,4 miljoen naar € 1,8 miljoen en daarna nog eens naar € 3,2 miljoen. In het voorstel dat in maart 2000 aan de orde was staat: "Geconcludeerd moet worden dat gemeente en verenigingen op dit moment nog niet tot overeenstemming kunnen komen over de planuitwerking en de daaraan gekoppelde hoogte van de investeringsbijdrage." Ondanks dat heeft de raad het betrokken raadsvoorstel aangenomen. Dat geeft de aanloop duidelijk weer.

De heer Arends informeert over welke datum de heer Thole het nu heeft.

De heer Thole antwoordt: 30 maart 2000.

Persoonlijk heeft hij de indruk dat raad en college zich te veel hebben gefixeerd op de maximale bedragen, zonder dat precies bekend was wat er tot stand moest komen voor het beschikbaar gestelde budget. Door extra wensen en de veranderde situatie was dit latent eigenlijk al overschreden, hoewel daar officieel nog geen sprake van was. Pas na het overlijden van de projectleider en bij het binnenkomen van de offertes in het voorjaar kwam aan het licht dat een en ander veel duurder zou zijn dan begroot. Spreker heeft begrepen dat ook de afdeling sport is geschrokken van het verschil tussen de offertes en de oorspronkelijke aannames. Toch een duidelijk teken dat men niet alert is geweest op allerlei ontwikkelingen. Achteraf beschouwd had misschien toch moeten worden gekozen voor het plan-Mestemaker: inzet van de verkoopgeldten voor vrijgekomen gronden. De plankosten waren toen globaal f 4,5 miljoen, veel minder, rekening houdend met inflatie en prijsverhogingen. Dit is helaas een voorbeeld van hoe een en ander mis kan gaan als niet echt projectmatig wordt gewerkt.

Waarover nu wordt gesproken is kommer en kwel, maar er is ook veel positiefs gebeurd. Hoewel de bedoelde clustering mislukt is, is door de vrijwilligers veel en goed werk verricht. Dat geldt niet alleen voor Klazienaveen, maar ook voor de Rietlanden. Zij hebben veel geld voor de clubs en voor de gemeente verdiend.

Ondanks dat er veel is misgegaan, is de CDA-fractie niet van mening dat de wethouder de raad belazerd heeft. Er is niet bewust belangrijke informatie achtergehouden en de raad is ook niet valselijk voorgelicht. De wethouder heeft bij de eerste signalen onmiddellijk de nodige maatregelen genomen. Deze kan evenmin worden beticht van onwettelijk handelen dan wel handelen zonder een mandaat van de raad. Dit zijn naar de mening van de fractie belangrijke criteria bij de beoordeling. Zij gaat ervan uit dat het college door deze kwestie ernstig gewaarschuwd is.

Ten slotte een reactie op de motie. De daarin geuite kritiek ligt voor de CDA-fractie in dezelfde sfeer. Met betrekking tot de overschrijding van € 1,6 miljoen kan erop worden gewezen dat die opsplitsbaar is in diverse posten; er zitten ook 'oppluspunten' bij, zoals het parkeerterrein bij het sportpark de Rietlanden. De post van € 1,6 miljoen is te verlagen als dat wordt gewenst; er zit dus ruimte in dit voorstel, bijvoorbeeld door de parkeervoorziening uit te stellen. Tenslotte hoeft die

er pas over vijf of tien jaar te zijn; dat scheelt € 75.000,-. Er kan ook worden gekozen voor een mobiele beregeningsinstallatie, wat weer € 75.000,- scheelt. Het kan zijn dat de CDA-fractie komt met een amendement om het krediet dat wordt gevraagd naar beneden te brengen.

De heer Arends informeert of de heer Thole het met hem eens is dat op het raadsvoorstel waaruit deze citeerde een amendement is aangenomen dat voorziet in een hoger krediet dan door B&W werd voorgesteld.

De heer Thole meent dat dit zo is, maar is vandaag niet in de gelegenheid geweest dit na te kijken. Wellicht kan dit alsnog tijdens een schorsing.

De heer Arends kan zeggen dat er een amendement is aangenomen dat voorzorg in een verhoging van het budget van f 360.000,-. Door de raad is dus een aanzienlijk hoger krediet beschikbaar gesteld dan door het college werd voorgesteld. Derhalve is het citaat van de heer Thole uit het betrokken raadsvoorstel volstrekt achterhaald.

De heer Thole dankt de heer Arends voor deze aanvulling.

De heer Leutscher stelt dat kan worden gesproken van een lastig dossier, maar ook van twee buitengewoon heldere rapporten. Terugkijkend naar de commissievergadering kan worden gesteld dat de wethouder een prima eerste termijn heeft gehad, doch dat in de tweede termijn uiteindelijk meer vragen zijn opgeroepen dan beantwoord. De VVD-fractie heeft in deze raadsvergadering dan ook nog een aantal vragen aan de wethouder, teneinde te kunnen komen tot een goed oordeel.

Als men kijkt naar de kwaliteit van de aanpak en daarbij de beide rapporten in ogenschouw neemt, zou men kunnen zeggen dat er op verschillende fronten steken zijn gevallen. Men kan daarbij kijken naar het bestuur en, als men heel kritisch is, ook naar de raad, de sportverenigingen en de bedrijven die bij een en ander betrokken zijn geweest.

Vanavond heeft de raad in feite te maken met twee vragen, allereerst: welke opvatting heeft de raad over het ter beschikking stellen van een extra krediet van € 1,6 miljoen? De tweede vraag is: welke opvatting heeft de raad over de mate waarin de wethouder sport verantwoordelijkheid draagt voor de ontstane budgetoverschrijding en welke consequenties moeten daaraan worden verbonden?

Wat de eerste vraag betreft: de VVD-fractie is in principe akkoord met het beschikbaar stellen van ongeveer € 1,6 miljoen. Hierbij wel een kritische kanttekening. De fractie vraagt zich af of het gerechtvaardigd is compensatie te geven voor inkomstenderving. Ook andere sportverenigingen zitten met krappe budgetten. De vraag rijst of zij in dezen context eveneens recht hebben op compensatie. Tenslotte gaat het om een bedrag van € 25.000,-. De fractie wil graag horen hoe de andere fracties hier tegenaan kijken en overweegt in tweede termijn hieromtrent met een amendement te komen. Vervolgens de verantwoordelijkheid omtrent dit dossier. In de commissie is aangegeven dat de VVD-fractie de situatie op basis van een viertal criteria beoordeelt.

1. De verwijtbaarheid op het terrein van bevoegdheden, gedrag, communicatie en aansturing;

2. het begrip 'politiek management';
3. de politieke verantwoordelijkheid;
4. de wijze waarop de raad verantwoording kan afleggen aan de kiezer.

Tijdens de commissievergadering heeft de wethouder aangegeven geconfronteerd te zijn geweest met een omstreden dossier. Op welke wijze heeft de wethouder zich ingewerkt in dit dossier en hoe heeft deze dit aangetroffen? Welke afspraken heeft de wethouder gemaakt over diens betrokkenheid bij evaluatiemomenten over onder andere voortgang en financiële consequenties?

Tijdens de commissievergadering is ook gebleken dat de gesprekken met de sportverenigingen niet soepel verliepen; ze gingen hortend en stotend. Kan de wethouder aangeven hoe deze in dat proces heeft gestaan? Welke afwegingen heeft de wethouder gemaakt en op welke wijze werden de financiële consequenties van toezeggingen in de gaten gehouden, direct of indirect?

Een vraag, gesteld in de commissie, wil de fractie hier op nieuw stellen; deze gaat over het bouwteam, dat verantwoordelijk zou zijn voor de fasen 2 tot en met 4. Hoe is dit team samengesteld en welke opdracht heeft het college c.q. de wethouder aan dit team gegeven met betrekking tot de voortgang van dit traject?

In de commissie heeft de wethouder gezegd te twijfelen aan de kwaliteit van het ambtelijk apparaat; die zou te wensen overlaten. De VVD-fractie vraagt: welke situatie heeft de wethouder precies aangetroffen, hoe beoordeelde de wethouder die, hoe schatte de wethouder de consequenties daarvan in voor diens eigen functioneren en welke actie heeft de wethouder ondernomen of laten ondernemen?

Vervolgens het politiek management. In de ogen van de fractie betekent dit dat de wethouder inzicht en doorzicht moet hebben in de beleidsontwikkelings- en de beleidsuitvoeringsprocessen. Wat is de visie van de wethouder op het begrip 'politiek management' en welke conclusies trekt deze terugkijkend op het onderhavige sportdossier?

Ten slotte de vraag: hoe kijkt de wethouder aan tegen het staatsrechtelijk begrip 'politieke verantwoordelijkheid', mede in relatie tot het feit dat hiervoor geen sprake hoeft te zijn van verwijtbaar gedrag?

De heer Mans constateert dat de reconstructie en de clustering betreffende de sportparken in Klazienaveen en de Rietlanden reeds een lange tijd van voorbereiding hebben gehad, maar dat er veel fouten en blunders zijn gemaakt; daarop zijn de vorige sprekers al uitgebreid ingegaan. De fractie van Burgerbelangen Gemeente Emmen vindt het onvoorstelbaar dat wethouder Klaver zo'n belangrijk en groot project niet onder controle had, er nooit grip op heeft gehad. Daarover is in de commissie al uitvoerig gesproken. De wethouder gaf toen aan de enige verantwoordelijke te zijn. De fractie is het daarmee eens. Dat ambtenaren toezeggingen doen zonder dat dit wordt gerapporteerd is onvoorstelbaar. Dat er ten aanzien van deze investering geen rapportages zijn geweest over de voortgang en de financiën is eveneens onvoorstelbaar. Als verantwoordelijke moet de wethouder dit worden aangerekend.

De onderzoeksrapportages geven de fouten en de blunders aan; die liegen er niet om. Het is onbegrijpelijk dat de wethouder bij een groot project als dit de voorbereiding en de

begeleiding in de begroting is vergeten. De kosten zijn van een zo grote omvang dat de BGE-fractie vindt dat deze aan de raad gemeld hadden moeten worden. Het gaat namelijk om een bedrag van circa € 265.000,-. Ook de sloopwerken zijn vergeten: € 200.000,-. Doordat de kantine van v.v. Klazienaveen is opgeschoven moeten er diverse aanpassingen aan de velden komen. De kosten daarvan bedragen maar liefst € 700.000,-. Het kán niet waar zijn dat zoiets zomaar kan gebeuren zonder dat de verantwoordelijk wethouder hiervan op de hoogte is. Ook wordt aangegeven dat er geen programma van eisen was. Dat is echter de basis voor de uitvoering van dergelijk omvangrijke werkzaamheden. Het aanleggen van de velden is veel duurder dan geraamd, maar dat is toch al te zien bij de aanbesteding, voordat er begonnen wordt!

Uit de rapportage van het bureau De Meent blijkt duidelijk dat aansturing en controle totaal ontbraken, en dat moet de heer Klaver als verantwoordelijk wethouder worden aangerekend.

Dit mismanagement gaat de gemeenschap € 1,6 miljoen extra kosten. Dat het college in een brief aan de raad aangeeft hoe het had moeten is mosterd na de maaltijd. Uit alles blijkt dat de wethouder heeft gefaald. De BGE-fractie is dan ook van mening dat de wethouder daaruit conclusies moet trekken. Wethouder Klaver is hoofdverantwoordelijke en zal de eer aan zichzelf moeten houden. De essentie van openbaar bestuur is dat verantwoording wordt afgelegd.

Uiteraard mogen de sportverenigingen van een en ander niet de dupe worden, daarom zal sprekers fractie voor het voorstel stemmen.

De heer Van Rossem zegt dat de bijdrage van de fractie van Leefbaar Emmen zich zal beperken tot een analyse van alles wat er in de afgelopen tien jaren is gebeurd. Daarbij zal de fractie zich politiek/zakelijk opstellen, zonder aanzien des persoons. Zij wil de integriteit van niemand aantasten.

Verder kan spreker op voorhand zeggen dat de fractie uiteraard akkoord gaat met het raadsvoorstel, daar de sportverenigingen niet de dupe mogen worden van de ellende die nu is ontstaan.

Vervolgens even terug in de tijd. Na de bestuurscrisis van 1995 zou er gewerkt worden aan een cultuuromslag. De vraag kan worden gesteld: is die acht jaar later geslaagd? De fractie van Leefbaar Emmen denkt van niet, gezien de oorzaken van het financiële debacle waar nu over wordt gesproken. Het lijkt erop dat een aantal ambtenaren, gelukkig niet allemaal, hun eigen gang is gegaan. Misschien komt dat wel door de vele mandaten die zijn toegekend.

Begin jaren negentig werd door de raad een sportnota afgeschoten, toen ingediend door voormalig wethouder Reuver. Letterlijk werd toen door de raad gezegd dat deze wethouder diens huiswerk opnieuw moest doen. Intussen is er nog steeds geen nieuwe versie verschenen.

In 1996 heeft de toenmalige wethouder van sport, de heer Evenhuis, afspraken gemaakt met de clubs in Klazienaveen over clustering. Hun werd opgedragen een scenario te ontwikkelen met een financieel plaatje. De clubs hebben toen bureau Mestemaker ingehuurd om hen hierbij te ondersteunen, met op de achtergrond het bureau Oranjewoud. Vervolgens is een rapport met de eerdergenoemde wethouder besproken.

Wethouder Evenhuis wijst erop dat dit niet helemaal juist is: het rapport is in 1998 besproken met zijn opvolger, de heer De Bruijn.

De heer Van Rossem constateert dat wethouder Evenhuis wél de genoemde opdracht aan de clubs heeft gegeven.

Wethouder Evenhuis beaamt dit.

De heer Van Rossem vervolgt dat de clubs nuchtertjes is medegedeeld dat er geen geld voor was. Zo is de ellende voor de sportverenigingen begonnen.

De heer Eerenstein heeft vervolgens een paar maanden de portefeuille sport van de zieke wethouder Van Amerongen overgenomen.

Wethouder Eerenstein wijst erop dat dit niet een paar maanden was, maar een paar weken.

De heer Van Rossem stelt zich de vraag wat deze wethouder met het dossier heeft gedaan. Waarschijnlijk heeft deze het op diens bureau laten liggen; anders was toch direct actie ondernomen!

Vervolgens kwam de heer Klaver als sportwethouder in beeld. In de commissie trok deze als volledig politiek verantwoordelijke het boetekleed aan. In een open dialoog heeft de wethouder de vragen vanuit de commissie beantwoord. Ook heeft de wethouder eerlijk verteld wanneer deze van de financiële problematiek en de oorzaken daarvan op de hoogte is gesteld, namelijk in maart 2003. De wethouder zal zich rot geschrokken zijn. Dat deze pas in maart op de hoogte werd gesteld, heeft te maken met de aansturing. Het blijkt dat bepaalde ambtenaren gewoon hun eigen gang zijn gegaan; van aansturing was geen sprake. Moet je dat deze wethouder alléén kwalijk nemen? Nee, vindt de fractie van Leefbaar Emmen. Aansturing dient ook door de gemeensecretaris te geschieden, en dat is niet gebeurd. Deze kan zich dat eveneens aanrekenen.

Eén van problemen heeft te maken met het feit dat de kantine op sportpark de Planeet 50 m verderop is geplaatst. In mei 2002 is een bouwvergunning afgegeven voor een andere plaats op het sportterrein en die is eigenhandig door ambtenaren gewijzigd. Wie is daar politiek verantwoordelijk voor? Naar de mening van de fractie van Leefbaar Emmen de huidige wethouder van ruimtelijke ordening.

Wethouder Hoogland-Foppen lijkt het goed dat de heer Van Rossem zich daar eens in verdiept!

De heer Van Rossem heeft dat gedáán, anders zou hij deze woorden niet hebben gesproken.

De grote vraag is: wat nu? D66 heeft in de media gemeld met een motie tegen wethouder Klaver te zullen komen, en de fractie heeft die inmiddels ingediend. Dat de wethouder zou moeten opstappen vindt de fractie van Leefbaar Emmen te kort door de bocht. Het lijkt erop dat er toch nog een vleugje rancune bij D66 jegens wethouder Klaver bestaat, die ervoor gezorgd zou hebben dat D66 niet meer in het college kon aanschuiven. Nogmaals: het lijkt erop.

De hamvraag is wie er politiek aansprakelijk c.q. verantwoordelijk is voor dit debacle. Sprekers fractie vindt dat alle ge

noemde voorgaande wethouders van sport er mede debet aan zijn.

Voorts een brandende vraag aan de voorzitter. Er wordt binnen het college gesproken over collegiaal bestuur. Houdt dit ook in dat, als de motie wordt aangenomen, het hele college opstart? De fractie wil daar graag een antwoord hebben. In de commissie is namens de fractie al gesproken over de enorme bedragen die aan wachtgeld worden uitgekeerd, in 2003 nog ongeveer € 130.000,- voor vier ex-wethouders. Zouden daar nieuwe wachtgeldten bij komen, dan zou de fractie willen zeggen: laat de plannen voor een nieuw stadstheater maar vallen en ga de Muzeval renoveren! Dan is er nog geld vrij om deze kosten te betalen, anders zijn de inwoners, die het geld moeten ophoesten, weer eens de dupe.

De voorzitter verzoekt de raadsleden, als zij het hebben over de organisatie, dit zo veel mogelijk in algemene termen te doen, immers: ambtenaren kunnen zich hier niet verdedigen. De raad dient zich te richten tot de collegeleden en terughoudendheid te betrachten waar het gaat om ambtenaren.

De heer Huttinga merkt op dat de discussie in de commissie samenleving over de reconstructie van sportpark de Planeet te Klazienaveen en de clustering op sportpark de Rietlanden meer ging over processen dan over de inhoud. Dat ligt ook voor de hand, want er zijn vooral in de processen grove fouten gemaakt. Waar in de eerste zin van het raadsvoorstel het woord 'onvolkomenheden' geschreven staat, doet dat te kort aan de werkelijkheid. Als deze zin met de wetenschap van vandaag was opgeschreven, had die moeten luiden: wij zijn in maart 2003 op een aantal grove fouten gestuit! Dát doet recht aan de werkelijke problemen die zijn ontstaan.

De ChristenUnie-fractie vindt dat het de wethouder siert dat deze in de commissievergadering heeft gezegd zich volledig politiek verantwoordelijk te voelen. Volkomen terecht! In de media is wel gesuggereerd dat vele wethouders die wethouder Klaver voorgingen betrokken zouden zijn bij dit dossier, maar dit is heel betrekkelijk. Het moge zo zijn dat vanaf 1991 vele wethouders bij de planvorming betrokken zijn geweest, maar vanaf de besluitvorming, slechts enkele jaren geleden, was en is déze wethouder politiek verantwoordelijk voor de uitvoering van de genomen raadsbesluiten. Het zou de wethouder dan ook méér sieren wanneer deze dat in deze vergadering echt erkent.

In de commissie is door de wethouder toegegeven dat het in het uitvoeringsproces behoorlijk mis is gegaan, maar de wethouder zei er bij dit eerst te hebben geweten toen in maart na een dossieroverdracht aan het licht kwam dat het niet goed zat. Letterlijk zei de wethouder: "Daarvóór heb ik in gesprekken met ambtenaren nooit signalen gehad dat er grote problemen dreigden. Ook in de managementrapportage van oktober 2002 valt te lezen dat het goed ging. Als wethouder moet ik er toch van uit kunnen gaan dat dit dan juist is!" Met andere woorden: ik wist het niet en kon derhalve niet bijsturen en de raad informeren over de gerezen problemen! Spreekt hier nu een verantwoordelijk wethouder of een wethouder die in z'n naïviteit denkt: geen bericht is goed bericht? Dat is dan wel een superpassieve houding die niet past bij een wethouder. Waarom heeft deze er niet op een actieve wijze alles aan gedaan om betrokken te zijn en te

blijven bij het proces tot uitvoering van de plannen? Juist ten aanzien van deze plannen wist de wethouder bij voorbaat dat ze een heel weerbarstig dossier vormden, zoals deze zelf aangaf in de commissievergadering. Tijdens het regelmatige werkoverleg is dit dossier nimmer een structureel punt op de agenda geweest, vermeldde wethouder Klaver in de commissie op vragen van de heer Horstman. Alleen op grond van incidenten kwam het ter sprake, bijvoorbeeld wanneer clubs het anders wilden dan was afgesproken.

De wethouder zei in de commissievergadering van oordeel te zijn in deze zaak niet verwijtbaar te hebben gehandeld en er daarom niet over te denken zelf op te stappen. De Christen-Unie-fractie constateert dat het de wethouder wél te verwijten is dat deze níét heeft gehandeld. De heer Klaver heeft nagelaten het dossier structureel onderwerp te maken van het werkoverleg en op grond van steeds terugkerend incidenteel getouwtrek met de clubs over veranderingen in de plannen dóór te vragen en te toetsen of alles nog behoorlijk op de rails stond. Met andere woorden: politieke sturing ontbrak.

De wethouder heeft in de commissie gezegd te zijn uitgegaan van vertrouwen in de ambtenaren. De fractie vindt dat vertrouwen in de ambtenaren een eerste voorwaarde is om te kunnen besturen, maar aan de andere kant wordt er niet voor niets wel gesproken van 'de vierde macht'. In dat krachtenveld moet een wethouder besturen.

Graag wil spreker de wethouder als spiegel enkele citaten uit een eerdere raadsvergadering meegeven; ze dateren van december 1998.

"De overschrijding is mede veroorzaakt door mismanagement op de afdeling." (Mevrouw Dirks van GroenLinks) "Men kan zich afvragen hoe je beleid kunt maken als je niet goed geïnformeerd bent." (Mevrouw Houwing van de VVD) "Het onderzoek geeft onmiskenbaar aan dat er wel degelijk het een en ander is misgegaan, onder andere op het gebied van management." (De heer Thole van het CDA) "De rode draad in het rapport is: manco's, misverstanden, slechte communicatie, te weinig controle, enzovoort." (Opnieuw de heer Thole) "De winkel was niet op orde en er was onvoldoende aansturing door de portefeuillehouder." (De heer Broens van de PvdA)

Naar de inhoud zouden deze citaten vanavond of tijdens de eerdere commissievergadering uitgesproken kunnen zijn, maar ze zijn dus van december 1998. Het heeft ook de wethouder die nu onderwerp van discussie is ontbroken aan politieke sturing, of zo men wil: politiek management. Spreker herhaalt: hier was geen sprake van verwijtbaar handelen, maar van verwijtbaar niet-handelen. De fractie wil van de wethouder op z'n minst horen of deze het hiermee eens is.

De heer Thole herinnert zich nog wat hij in 1998 heeft gezegd. Er was toen sprake van een ander gedrag van de toenmalig wethouder, namelijk het niet informeren van de raad over bepaalde contractwijzigingen. Dat heeft wel een rol gespeeld bij de destijds genomen beslissing, maar de heer Huttinga heeft dit niet genoemd.

De heer Huttinga heeft het niet gehad over de in 1998 genomen beslissing. Hij heeft slechts geciteerd uit de raads-handelingen en gezegd van mening te zijn dat woorden die

destijds zijn uitgesproken onverkort kunnen worden doorvertaald naar vanavond.

De heer Meijering wil het onderhavige voorstel in twee delen behandelen: eerst het voorstel als zodanig, daarna de positie van de verantwoordelijk wethouder.

Het dossier 'clustering sportparken Klazienaveen/Zwartemeer' ligt al jaren, 11 tot 13 jaar, op tafel van de gemeente teneinde tot een oplossing te komen. Ook de onderhandelingen over een clustering van de accommodatie in de Rietlanden zijn al enige tijd bezig. In maart 2000 besloot de raad een krediet beschikbaar te stellen voor de reconstructie van de accommodaties in Klazienaveen en Zwartemeer. De fractie van Onafhankelijk Nieuw Emmen heeft toen tegengestemd omdat toen al duidelijk was dat de gemeente en de sportverenigingen niet op één lijn zaten. Er moest duidelijk geld bij, zie het plan-Mestemaker. De raad heeft toentertijd besloten minder middelen beschikbaar te stellen, waardoor de reconstructie en de clustering niet te realiseren waren en de verenigingen tot de conclusie kwamen dat clustering geen optie was. Enige druk vanuit de afdeling sport en het college heeft niet geleid tot het gewenste doel.

Thans moet worden vastgesteld dat er op de reconstructie van de Planeet een tekort is van ruim € 982.000,-. Dit tekort is inclusief het uit te voeren noodscenario, de kosten van de projectcoördinatie en meerkosten van verdere aanpassing van de accommodaties, conform de richtlijnen van de KNVB. Het aangegeven tekort moet wel worden betaald, maar het is niet alléén is ontstaan door mismanagement. Wordt daarmee rekening gehouden, dan zou het tekort volgens de ONE-fractie globaal neerkomen op circa € 600.000,-.

Voor de Rietlanden wordt een tekort geraamd van ruim € 600.000,-, eveneens inclusief de kosten van het noodscenario, projectcoördinatie en uitbreiding van veldcapaciteit. In de ogen van de ONE-fractie is het werkelijke tekort circa € 300.000,-.

De fractie is van mening dat dit dossier te lang is blijven liggen en dat de verenigingen er recht op hebben nu eindelijk eens duidelijkheid te krijgen over de accommodaties. Zij stemt daarom in met het voorstel opdat de uitvoering zo spoedig mogelijk kan worden opgepakt.

Spreker gaat vervolgens in op de positie van de verantwoordelijk wethouder, of moet hij zeggen: op de verantwoordelijkheid van het collegiaal bestuur?

Uit de stukken die de raad ter beschikking zijn gesteld blijkt dat er duidelijk grove fouten zijn gemaakt en dat de organisatie niet was toegerust om de desbetreffende projecten op te pakken en tot een goed einde te leiden. Het ambtelijk apparaat heeft duidelijk steken laten vallen en heeft informatie en toezeggingen niet teruggekoppeld naar het bestuur. Het college heeft inmiddels stappen genomen om dergelijke blunders in de toekomst te voorkomen.

De verantwoordelijk wethouder heeft met betrekking tot dit dossier eveneens steken laten vallen. Deze had tenminste de betrokken medewerkers c.q. de leiding kunnen vragen welke de vorderingen waren. De heer Klaver heeft dat nagelaten en dat is deze als verantwoordelijk wethouder kwalijk te nemen. Zoals gezegd, ligt het dossier al geruime tijd op tafel, reeds vanaf 1990. Steeds heeft het bestuur, college en raad, de zaak voor zich uit geschoven. Talloze collegeleden hebben

zich met het dossier beziggehouden. Nu het eindelijk tot een afronding komt wordt één wethouder verantwoordelijk gehouden. Natuurlijk, er zijn fouten gemaakt, door de voorganger van de huidige portefeuillehouder, door de portefeuillehouder zelf en door het ambtelijk apparaat, waarvan verwacht mag worden dat daar de benodigde deskundigheid aanwezig is. Mag een collegelid vertrouwen op de deskundigheid van diens ambtenaren? De ONE-fractie vindt van wel. Zij vindt dan ook dat deze wethouder een herkansing moet worden geboden; wat haar betreft hoeft deze zich morgen niet te melden bij het CWI! De motie van wantrouwen zal dus niet door de fractie worden gesteund.

De heer Schoo zegt dat de gemeente Emmen wel lijkt op 'Europa': ook daar heeft men moeite met de controle op de uitvoering van vele zaken, met alle gevolgen van dien. Het baart de fractie van de Drentse Ouderen Partij al jaren grote zorgen dat het bestuur geen goede grip heeft op het uitvoerend apparaat ten dienste van het college. Dat had de fractie na 1996 wel méér verwacht. De conclusie is echter helder: de bestuurders hebben lang nog geen grip op alle processen in dit huis. In de ogen van de fractie moet dit onmiddellijk veranderen, anders loopt het binnenkort weer verkeerd af met Emmen en kan worden uitgezien naar de tweede grote bestuurscrisis, met alle gevolgen van dien.

Een tweetal vragen.

1. Wat voor consequenties heeft de ronduit slechte uitvoering van de zaak voor de afdeling sport?
2. Wat is het plan van aanpak van het college om dit soort zaken in de toekomst te voorkomen?

Met het gevraagde aanvullend krediet van € ruim 1,6 miljoen gaat de DOP-fractie schoorvoetend akkoord, inclusief het bedrag van € 25.000,- waarover de heer Leutscher het in diens bijdrage had. De clubs hoeven wat de fractie betreft niet de eindrekening te betalen. Het raadsvoorstel kan zij dus steunen.

Wat de verantwoordelijke wethouder betreft: de DOP-fractie heeft alle zaken zeer zorgvuldig afgewogen bij haar oordeelsvorming. Zij kan helaas niet tot een ander oordeel komen dan dat zij het vertrouwen in deze wethouder moet opzeggen. Derhalve is de D66-motie mede ondersteund. Wethouder Klaver had beter en alerter op dit dossier moeten zitten, en eerlijk gezegd had spreker dat ook van hem verwacht. Helaas een bittere teleurstelling. Hij is het zeker niet altijd met de wethouder eens, maar deze straalt wel altijd uit alles onder controle te hebben en duidelijk te zijn in diens antwoord op vragen. Waarom niet bij dit dossier? De heer Klaver heeft in de commissie geprobeerd uitleg te geven, maar dat was in de ogen van de DOP-fractie ontoereikend. Spreker heeft toen gevraagd of de wethouder dacht nog goed door te kunnen functioneren. De heer Klaver zei toen van wel, maar de fractie heeft daar, alle rapporten gelezen en de besprekingen gehoord hebbend, grote twijfels over.

Ten slotte: als de wethouder vanavond aftreedt, heeft de DOP-fractie geen behoefte aan een nieuwe CDA-wethouder. Zij stelt voor alle portefeuilles te verdelen over de overige collegeleden.

De heer Dijkgraaf merkt op dat sommigen zeggen dat je met een bril dingen anders gaat zien, maar dat hij de zaken schérper is gaan zien.

In de vergadering van de commissie samenleving van 9 september heeft wethouder Klaver gezegd politiek verantwoordelijk te zijn, maar daaraan geen consequenties te willen verbinden. De wethouder wil hooguit het boetekleed aantrekken, want wil het dossier koste wat het kost afmaken. Over wat voor soort dossier gaat het dan? Een dossier met een groot financieel tekort. Als de raad akkoord gaat met het voorgelegde raadsvoorstel, zal het geld moeten worden opgehoest, met dank aan zwak bestuurlijk handelen. Tenslotte gaat het om een dikke € 1,6 miljoen, en dat is geen kattenplas!

In 2000 heeft de vorige raad de kaders gesteld voor de reconstructie van de sportparken de Planeet en de Rietlanden. Er is vanaf die tijd van alles misgegaan. Een belangrijke vraag die nu moet worden beantwoord, is de vraag of er sprake is van verwijtbaarheid. De GroenLinks-fractie is daar duidelijk over: er is volgens haar sprake van een duidelijke verwijtbaarheid, maar zij wil verder gaan en zeggen dat er sprake is van mismanagement en bestuurlijk falen. Is besturen niet leiding geven en aansturen, ofwel managen? Daarover kan geen verschil van mening bestaan. Er horen begrippen bij als 'procesmanagement', 'financiële bewaking', 'fasering', 'beheersing', 'eindresultaat' en 'uitvoering van een door de raad genomen besluit'. Duidelijk moge zijn dat daar in dit geval geen sprake van is.

De GroenLinks-fractie wil ook nog enige woorden wijden aan het dualistisch handelen in dit huis. Dualisme wil zeggen dat de raad kaders stelt en dat het college daaraan uitvoering geeft en daarover te gelegener tijd verantwoording aflegt. Als die niet bevredigend is, mag het college daarop worden afgerekend, in elk geval de betrokken vakwethouder.

Hoe moet een en ander worden gezien in relatie tot het gehele college? Niet voor niets staat in het collegeprogramma: "De partijen hebben afgesproken een collegiaal bestuur te vormen dat woord en daad, continuïteit en stabiliteit uitstraalt." Als iets géén continuïteit en stabiliteit uitstraalt, dan is het wel dit dossier. Welke conclusies worden daaruit door het college getrokken? In het raadsprogramma staat verwoord: "Verantwoorden is het sluitstuk van het politieke proces. De raad vindt goede kwaliteit van de uitvoering van wezenlijk belang. Waar het gaat om het bewaken en het controleren van de uitvoering van besluiten zal de raad zich prominenter gaan opstellen. De raad wil werken aan HET VASTHOUDEN EN VERSTERKEN VAN HET VERTROUWEN VAN DE BURGERS."

Vanavond heeft de raad de kans zich echt dual en prominenter op te stellen en het vertrouwen van de burgers niet te beschamen. Dit betekent volgens de GroenLinks-fractie: het college afrekenen op de uitvoering van de kaders zoals vastgelegd in 2000 en 2001. Of liggen er te veel gevoeligheden? Er staan immers nog aardig wat dossiers aan te komen: de exploitatie van het overlaadstation, de situatie rond Alcides, de voortgang van de woningbouw.

Voor de fractie van GroenLinks is de zaak duidelijk: de wethouder is politiek verantwoordelijk. Het zou de heer Klaver sieren als deze politieke moed toont en de consequenties van diens handelen en dat van diens voorgangers aanvaardt. Daarover kan echter gerede twijfel bestaan. De wethouder heeft zelf al gezegd niet te zullen terugtreden, maar spreker wil hem dit nog weleens expliciet horen zeggen, net als diens (dis-)kwalificatie van diens ambtenaren.

Het wordt tijd om consequent te handelen en een rode kaart uit te delen, want alles wat er verkeerd is gegaan valt niet uit te leggen aan de Emmense bevolking, en die heeft daar wél recht op. De GroenLinks-fractie kan niet anders concluderen dan dat er sprake is van mismanagement, zwak bestuur en dus een falende wethouder. De raad mag dit niet over zich heen laten glijden, want als dat wél gebeurt zal het vertrouwen in de Emmense politiek wederom verder dalen.

Spreker doet het klemmende beroep op de andere fracties politiek zuiver te handelen en zich niet te laten leiden door andere belangen. Durft de raad dat aan? Hij is bang dat het antwoord te raden valt, maar in elk geval steunt hij de D66-motie.

Op het raadsvoorstel zelve komt hij in tweede termijn terug.

De voorzitter informeert of er binnen het college behoefte is aan een schorsing.

Wethouder Klaver zal graag zien dat de vergadering wordt geschorst voor overleg met de andere leden van het college en de gemeentesecretaris over de beantwoording in eerste termijn.

De voorzitter schorst overeenkomstig deze wens de vergadering.

Schorsing.

De voorzitter heropent de vergadering en vraagt aandacht voor de beantwoording van het college in eerste termijn.

Wethouder Klaver begint zijn antwoord met de opmerking dat het raadsvoorstel dat vanavond voor ligt en hij namens het college van B&W verdedigt gaat over het mogelijkerverwijs uitgeven van € 1,6 miljoen. Dat de D66-fractie in haar motie spreekt over 'een overschrijding' is een onjuiste interpretatie. Het college vraagt de raad wel om het genoemde bedrag beschikbaar te stellen, maar er is geen sprake van een overschrijding van € 1,6 miljoen; dit bedrag is anders opgebouwd. Hij zal proberen dat straks uit te leggen.

Dit dossier sleept zich vanaf 1991 voort. Te dien aanzien zijn fouten gemaakt, dat moet worden erkend. Spreker wil ook erkennen dat je soms te goed van vertrouwen kunt zijn, dat je verwijtbaar handelen ook kunt omdraaien in verwijtbaar niet-handelen, zoals de heer Huttinga heel subtiel zei. Het kan zo geweest zijn dat spreker te goed van vertrouwen is geweest; ook hierop komt hij straks nog terug. Natuurlijk had hij het allemaal liever anders gezien, want dit is geen reclame voor de gemeente, niet voor de dienst OCSW, niet voor de afdeling sport en zeker niet voor de betrokken portefeuillehouder. Hij neemt aan dat alle raadsleden het historisch overzicht, dat boekdelen spreekt, hebben gelezen.

De beide reconstructies zijn niet projectmatig aangepakt. In de tijd waarin deze projecten van start gingen was er bij de gemeente ook geen projectbureau zoals dat er nu is. Dat neemt niet weg dat toen wellicht had kunnen worden gedacht aan een projectmatige aanpak, maar het is wel duidelijk dat er in 2000 een andere situatie bestond dan thans.

Spreker wil er de raadshandelingen van 30 maart 2000 even bij halen. Die vermelden dat het toen zittende raadslid de heer Van Wijk van Onafhankelijk Nieuw Emmen zei ervan uit

te gaan dat er geen draagvlak is tussen de verenigingen en de gemeente. En voorts: "Gezien het feit dat de verenigingen f 3,8 miljoen vragen en de gemeente van f 2,8 uitgaat, is er inderdaad geen overeenstemming." In het raadsvoorstel dat toen aan de orde was werd gesteld: "Geconcludeerd kan worden dat gemeente en verenigingen op dit moment nog niet tot overeenstemming kunnen komen over de planuitwerking en de daaraan gekoppelde hoogte van de investeringsbijdrage." Het gevraagde krediet wordt echter wel beschikbaar gesteld: f 2,8 miljoen en f 360.000,- naar aanleiding van een amendement. Spreker noemt dit omdat de heer Van Wijk toen al aan gaf dat er weliswaar een krediet beschikbaar moest komen, maar dat er volstrekt geen overeenstemming was met de club in Klazienaveen; de kwestie in de Rietlanden speelde eerst later. De toenmalige sportwethouder < spreker zal verder niet verwijzen naar voorgangers; dat past hem niet; de raad moet met hém de politieke balans opmaken en de politieke verantwoordelijkheid afkaarten > heeft in de raadsvergadering van 30 maart 2000 gewaarschuwd tegen de opvatting van de DOP-fractie, i.c. de heer Schoo, dat er eigenlijk f 1 miljoen bij moest. Met andere woorden: in de ogen van de heer Schoo moest aan de f 2,8 miljoen plus het bedrag van f 360.000,- die de raad beschikbaar stelde f 1 miljoen worden toegevoegd. Net als de heer Van Wijk voelde de heer Schoo aan, of was wellicht geïnspireerd door de eerdere inspraakbijdrage van de voorzitter van de v.v. Klazienaveen, mede namens de v.v. Zwartemeer, dat het allemaal 'kantje boord' was met de middelen.

Hadden raad en college er wel aan moeten beginnen? Het is een vraag die men nu gemakkelijk kan stellen, want achteraf is alles veel gemakkelijker dan op het moment dat men een beslissing moet beoordelen en nemen. Spreker wil nog eens met klem benadrukken dat het hier ging en tot voor kort bleef gaan om twee werelden: de wereld van de clubs in Klazienaveen en de wereld van de gemeente Emmen. De wensen in een eigen plan van de clubs gingen een eigen leven leiden, terwijl in dit huis maar één ding gold: vasthouden aan de afspraken omtrent de beschikbare middelen.

De raad besloot in maart 2000 unaniem geld te besteden < hoeveel was toen nog niet bekend > ten behoeve van DZOH in de Rietlanden, de korfbalclubs en de scheidsrechtssaccommodatie. Daarbij ging het om de vraag: moet een en ander geclusterd worden op de Bargeres, of in de Rietlanden? Pas een klein jaar later, begin 2001, was er duidelijkheid over de locatie en de benodigde budgetten. Uitvoerend, concern going zou men kunnen zeggen, zijn de reconstructies procesmatig aangepakt in plaats van projectmatig, net als wellicht nog meer projecten in dit huis.

Het is en blijft een uiterst moeizaam proces, met vijf partijen op verschillende locaties, drie voetbalverenigingen met opgeschroefde wensen en eisen en een gefuseerde korfbalclub. Pas in december 2002, nog geen jaar geleden, kwam het laatste akkoord met de korfbalclub EKZ 2000. In de toenmalige commissie SWOC is een aantal keren gediscussieerd over de hoogte van de bedragen die de korfbalclub wenste, namelijk f 1,2 miljoen, terwijl het krediet f 800.000,- bedroeg. Met andere woorden: er was een gat van f 400.000,-. Daaraan is niet tegemoetgekomen in november 2002.

Cruciaal is dat het tijdens de gesprekken in het werkoverleg ging om de lopende projecten. De reconstructies stonden niet met name genoemd op de agenda, maar er was wel degelijk

een agendapunt 'lopende projecten'. Deze werden zeker besproken, al kon het gebeuren dat niet elke week specifiek over een project werd gesproken. Dat gebeurde zeker wél indringend als er weer vragen kwamen van clubs om meer geld, bijvoorbeeld voor verlichting, of vragen in de vorm van opmerkingen als: de gemeente moet de sloopkosten maar betalen, de gemeente betaalt toch ook de nutsvoorzieningen wel, misschien moet toch worden gedacht aan kunstgras, de hekwerken moeten omhoog, de gemeente moet de fietspaden verleggen, de bouwleges betaalt de gemeente toch wel! Een andere vraag was: kunnen we een lening van de gemeente krijgen dan wel een garantstelling? Er was een scala aan wensen dat vanuit de clubs voortdurend naar voren werd gebracht en tijdens het werkoverleg werd besproken. Het antwoord van spreker is altijd geweest: nee, ik moet mij houden aan de door de raad beschikbaar gestelde kredieten; ik kan met dit dossier niet terug naar de raad om méér geld te vragen! Er moest binnen het budget gewerkt worden. Hij is ervan overtuigd dat de ambtelijke medewerkers < hij spreekt liever niet over 'de vierde macht' > hun uiterste best hebben gedaan om alles 'in de touwen' te houden. Naar achteraf is gebleken gingen zij in gesprekken met verenigingen te ver: er werden toezeggingen gedaan die niet bestuurlijk waren afgedekt.

Als spreker in dit huis of daarbuiten aan het werk is, is één ding voor hem heel belangrijk: een basis van vertrouwen. Wanneer in het werkoverleg wordt gevraagd of de zaak op orde is en in de pas loopt en daarop in woord en gebaar bevestigend wordt gereageerd, moet men niet als achterdochtig bestuurder denken: zou het wel kloppen? Als dat de situatie wordt, wordt het werken wel héél erg moeilijk.

De heer Arends maakt uit de woorden van de wethouder op dat het onderwerp alleen ter sprake kwam op basis van incidenten. Heeft de wethouder nimmer informatie ontvangen over de stand van het budget? Wordt niet periodiek gerapporteerd hoeveel ervan was gebruikt en hoeveel ruimte er nog was? En heeft de wethouder daar ook nooit naar gevraagd?

Wethouder Klaver heeft gevraagd of de zaak financieel op orde was. Als vanuit een vereniging een vraag werd gesteld, werd die in het eerstvolgende werkoverleg ingebracht en werd gevraagd of het gewenste wel paste binnen de budgetten. Steevast werd geantwoord dat dit zo was. Men zou hem kunnen verwijten dat hij vervolgens niet heeft gevraagd of men dit wel zeker wist, maar hij heeft zojuist al aangegeven ervan uit te gaan dat, wanneer je als bestuurder een vraag stelt, daarop een oprecht en eerlijk antwoord wordt gegeven en dat je het daarmee op basis van vertrouwen dan ook moet doen. Achteraf kun je zeggen dat in dit geval het vertrouwen te groot was. Hij kan dat nu wel beoordelen, maar op het moment van het werkoverleg moet je het doen met de informatie die wordt gegeven. Als de heer Arends bedoelt te vragen of er een lijstje was, beginnend bij een x-bedrag en na gedane investeringen uitmondend in een restant, moet spreker zeggen dat dit niet het geval was, maar een en ander moet zijn terug te vinden in de financiële administratie van de dienstondersteuning. Hierover werd echter niet tussentijds gerapporteerd aan de wethouder of het college.

De heer Arends vraagt of het de wethouder ook niet bekend was of deze informatie bijvoorbeeld tussen de afdeling sport en de directeur OCSW werd uitgewisseld en of daar signalen kwamen dat het niet helemaal goed zat.

Wethouder Klaver heeft de indruk dat de signalen niet verder kwamen.

Wat de vertraging betreft: behalve dat er steeds onderhandeld en gedeald moest worden en steeds 'nee' moest worden verkocht, ging het bijvoorbeeld om de reconstructie van de Planeet, alwaar een tamelijk oude sporthal staat. De raad heeft besloten daar een nieuwe hal te bouwen; naar hij meent moet die volgens de opdracht van de raad vóór 2005 klaar zijn. Te dien aanzien is nadrukkelijk door de raad gezegd dat hierbij de voetbalverenigingen goed moesten worden betrokken. Dat wilden zij echter niet, ze hadden daar geen belang bij. Dan kun je als wethouder niet roepen: dan maar niet!, maar moet je daarop sturen en een afspraak maken met de desbetreffende voorzitters, gelet op de wens van de raad. Toen zij eenmaal bij hem op de kamer zaten, werd eenvoudig gezegd: met wat u allemaal zegt hebben wij niets te maken! Het vergde enige energie om de voorzitters toch zover te krijgen dat ze bereid waren mee te draaien in het onderzoek betreffende de sporthal De Zon. Dat leidde tot enige vertraging, want je bent zó maar vijf of zes maanden verder.

Tot maart 2003 zijn er geen signalen geweest over ontbrekende financiën. Tot en met vandaag zijn er ook geen kredieten overschreden. Van de kredieten dat de raad op drie momenten beschikbaar heeft gesteld < 30 maart 2000, december 2000 en februari 2001 > is er nog € 660.000,- voor de Rietlanden en € 870.000,- voor Klazienaveen, samen € 1,5 miljoen, zo'n slordige f 3,5 miljoen. Naar nu blijkt is dit niet toereikend als wordt gekozen voor de optimale variant.

De heer Arends weet niet goed hoe hij dit moet duiden. Er is een bepaald krediet voor bepaalde zaken, en het college vraagt nu om een extra krediet voor méér. Hoe noodzakelijk is dat meerdere?

Wethouder Klaver zegt dat het hierbij gaat om 'opplussen', om de vraag: wat hadden we met elkaar afgesproken en wat stelt het college nu voor? Enige fracties hebben al gezegd met het collegevoorstel in te stemmen, maar een meerderheid heeft zich daarover nog niet uitgesproken.

Hoe het ook zij, vragen naar de financiën werden zeker gesteld. Mede in het licht van voortdurend nieuwe wensen werd het actueler dat het niet goed zou gaan. Ook in de Marap 2, die in oktober 2002 is verschenen, staat dat alles financieel en procesmatig goed verloopt. Als bestuurder mag je dan verwachten dat dit correct is en dat daarop mag worden af gegaan. Wanneer het bestuur daarop niet zou kunnen vertrouwen, waar begint en eindigt het dan immers?

Zelf is spreker twee keer op bezoek geweest bij de parken in Klazienaveen en de Rietlanden. Dat was niet zozeer om te onderhandelen als wel om de relatie met de voorzitters van de clubs in goed vaarwater te houden. Er werd bij die bezoeken niet onderhandeld. In de Rietlanden hóéfde dat eigenlijk ook nooit, aangezien daar veel minder aan de orde is dan in

Klazienaveen. In elk geval is hem niet gebleken dat het clubhuis een aantal meters is opgeschoven. Van het bestuur van de gemeente kan ook niet worden verwacht dat het bij wijze van spreken de bouwtekeningen op tafel moet krijgen om te zien waar iets staat en waarvoor een bouwvergunning is verstrekt.

Vanaf 1991 zijn raad, college en vijf verenigingen bezig met de parken, met veel maatschappelijk verzet. Toen in januari van dit jaar moest worden gekomen tot de aanleg van de velden, de cultuurtechnische werken, bleek dat er fors méér geld nodig was dan was berekend op basis van aannames, die niet correct bleken, en toezeggingen die niet hadden mogen worden gedaan.

Met betrekking tot het bouwteam, dat door de heer Leutscher is aangeroerd, stond spreker in de commissie enigszins op het verkeerde been. De heer Van Zantvoort schrijft in diens rapportage over een zogenaamd bouwteam. Van bouwteam als deze bedoelde, met name cruciaal in fase 2 en fase 4, dat zou moeten bestaan uit een projectleider en gebruikers met daarboven een stuurgroep als een soort veiligheidsklep, bestaande uit de directeur OCSW en de wethouder, was geen sprake. In de Rietlanden, want daar ging het om, is door de Grontmij en de gebruikers wel geprobeerd gezamenlijk te komen tot een maximale oplossing voor het vraagstuk. Dat werd toen beschouwd als een vorm van bouwteam, maar het mag geen bouwteam heten, zo is spreker inmiddels na nadere vragen en onderzoek gebleken.

De heer Dijkgraaf vreest dat zo dadelijk een discussie ontstaat over de vraag hoe woorden moeten worden geïnterpreteerd. Er wordt echter wel gesproken over *zogenaamde* bouwteams. Als de nadruk wordt gelegd op 'zo genaamd' is dat een heel andere interpretatie. Wat hem betreft gaat het gewoon om een bouwteam.

Wethouder Klaver houdt zich vast aan hetgeen hij hieronder heeft verstaan. Hij heeft er met de onderzoekers over gesproken en daarbij is het woord betiteld zoals hij zojuist heeft aangegeven.

Bij het binnenkomen van de offertes voor de afwerking van het project bleek nadrukkelijk dat een en ander niet in de haak was. Na dat eerste signaal hebben B&W direct een opdracht gegeven aan het externe bureau om het lek boven te krijgen en precies te weten te komen wat er niet klopte. Dat heeft de raad kunnen lezen in de brief van 23 april. De eerste signalen uit het onderzoek zijn gemeld in de commissievergadering van 17 juni. Niet onbelangrijk is dat direct overleg is gestart met de verenigingen, om te voorkomen dat aan het begin van het nieuwe speelseizoen, dat inmiddels een week of drie geleden begonnen is, grote problemen zouden ontstaan en dat de betrokken verenigingen niet zouden kunnen deelnemen aan de competitie. Het noodscenario is in vliegende vaart ontwikkeld, en daarover zijn geen wanklanken vernomen van de clubs. In elk geval kon worden voorkomen dat de competitie voor de betrokken clubs niet van start kon gaan.

Na het plan van aanpak en de scherpe analyse van het bureau Van Zantvoort van Kelsey's is er snel overleg gekomen met de bewoners van het Kraaienveld. Zij keken tegen een berg zand aan, met enig gevaar voor gebruikers; daarvoor is vóór de

vakantie een oplossing gekomen, in goed overleg met de bewoners.

Het krediet kan worden opgesplitst in drie onderdelen: de missers/te lage ramingen, ambtelijke toezeggingen die niet hadden mogen worden gedaan/nutsvoorzieningen, sloopkosten en bestrating voor rekening van de gemeente en het verschuiven van een kleedaccommodatie, waardoor met name de kosten in Klazienaveen verhoogd zijn. Buitengewoon vervelend, deze grote missers.

Het gevraagde krediet is bestemd voor het noodscenario om de competities te kunnen laten beginnen en voor het afmaken van het verhaal betreffende beide parken. Het voorname van het college was te komen tot renovatie van de beide parken om die per 1 augustus te kunnen laten gebruiken.

Vervolgens de kwalificatie van de ambtelijke medewerkers. In de commissie heeft spreker gezegd het bij de huidige bezetting niet aan te durven de afdeling het project zelfstandig te laten afmaken. Hij heeft het dan vooral over de specifieke kennis die nodig is voor de aanleg van sportvelden. Het gaat niet om een gazon, maar om professionele sportvelden, en daar is vakkenis voor nodig. Op de afdeling sport is niemand die deze kennis in huis heeft. Het college is van mening dat het onverantwoord is die gekwalificeerde kennis niet in te kopen. Vandaar dat het de raad voorstelt de zaak binnen een programma van eisen met het bureau De Meent af te maken.

Wat is met elkaar afgesproken en waarnaar wordt gestreefd? Spreker spreekt in dit verband over 'opplussen'. De raad kan daar vanavond een besluit nemen. Hierbij gaat het dan vooral om de Rietlanden. Kijkt men naar de samenstelling van het krediet, dan ziet men daarin een vierde veld met verlichting (€ 146.000,-), het verleggen van een fietspad (€ 44.000,-), een vaste beregeningsinstallatie (€ 86.000,-), een hoger hekwerk (€ 53.000,-) en de eerdere genoemde parkeerplaatsen die over tien jaar zouden moeten worden aangelegd en die nu in de plannen zitten (€ 80.000,-). Als men deze bedragen bij elkaar optelt, komt men uit op zo'n vier ton en dus al heel dicht bij de zes ton die voor de Rietlanden in het krediet zit. Met andere woorden: de problematiek zit meer in het Klazienaveense sportpark dan in het sportpark de Rietlanden. Wordt afgezien van dezen 'opplussing', dan zouden de kosten van De Meent niet hoeven te worden betaald, maar de vraag is of de raad wel of niet kiest voor de 'opplusvariant'. Het college kiest daar voor, doch het is uiteraard aan de raad om daarover een oordeel te geven.

De heer Arends heeft de indruk dat het aanvullende krediet met name wordt gevraagd omdat er van ambtelijke zijde toezeggingen zijn gedaan die de gemeente hebben gebonden, dus dat daarom nu dit pakket er ligt. Moet hij nu van de wethouder begrijpen dat het sportpark wordt afgebouwd binnen het eerder gestelde krediet van maart 2000 plus de ophoging van december 2000 en het krediet van februari 2001 als de raad dit extra krediet niet beschikbaar stelt?

Wethouder Klaver zegt dat het zo niet helemaal is. Doordat in Klazienaveen is geschoven met de accommodatie kunnen bestaande velden niet worden gerenoveerd en moeten nieuwe velden worden aangelegd. De accommodatie is gebouwd, en dat kan niet worden teruggeschroefd, tenzij de nieuwe velden niet worden aangelegd, welnu: dat zal niemand willen. Het 'opplussen' betreft dus niet zozeer in Klazienaveen

als wel de Rietlanden. Hij weet dat er in elk geval een ambtelijke toezegging is gedaan < het gaat daarbij om een hekwerk of een fietspad; dat zou hij moeten nakijken >, maar niet over alle 'oppluspunten'. Hoewel hij heeft gezegd dat het vierde veld niet wordt aangelegd, heeft het externe bureau het college geadviseerd dat wél te doen, dit in verband met de groei van het aantal leden van DZOH. Als een veld wordt aangelegd, moet ook verlichting worden aangelegd en moet het fietspad worden verlegd. De raad zou het standpunt kunnen innemen dat hiertoe niet moet worden overgegaan, maar dat zou wel leiden tot een boos verenigingsbestuur, omdat het dan moet werken met een wachtlijst van F'jes of de F'jes moet laten voetballen in de Bargeres, waar een 'overkill' aan ruimte is. Daar kiest het college niet voor.

De heer Arends leest op pagina 8 van het raadsvoorstel: "Het ontbreken van een door alle betrokkenen geaccepteerd programma van eisen heeft ertoe geleid dat tijdens het project toezeggingen aan de verenigingen zijn gedaan die bij voldoende plannings- en budgetinformatie niet zouden zijn gedaan, of als uitbreidingen ten opzichte van het programma van eisen zouden moeten worden behandeld waarvoor (formele) bijstelling van het budget nodig zou zijn." Hij kan hieruit niet anders concluderen dan dat er van de zijde van ambtenaren toezeggingen zijn gedaan waar de gemeente nu niet onderuit kan, wil haar geen onbehoorlijk bestuur kunnen worden verweten, en dat daarom het 'opplussen' noodzakelijk is.

Wethouder Klaver is van mening dat er vanuit ambtelijke zijde zeker toezeggingen zijn gedaan en dat de gemeente daar niet onderuit kan, wil zij niet van onbehoorlijk bestuur kunnen worden beticht, maar is op dit moment nog niet van oordeel dat dit bijvoorbeeld ook gaat om het vierde veld bij DZOH. Dat leidt tot frictie, want men gaat er wel van uit dat dit veld er komt. Het college geeft gehoor aan de adviezen van het bureau, maar formeel zou de gemeente daar wel van af kunnen, anders gezegd: de raad heeft de vrijheid ervoor te kiezen het te laten bij drieëneuhalf veld. Daarin zit de speelruimte.

De heer Arends vraagt of het ook om drieëneuhalf veld ging op het moment waarop het raadsbesluit werd genomen.

Wethouder Klaver antwoordt bevestigend.

De heer Arends constateert dat daarover geen overeenstemming bestond met de betrokken verenigingen op het moment waarop het raadsbesluit werd genomen.

Wethouder Klaver moet dit corrigeren. Het college vond drieëneuhalf veld voldoende, maar de clubs bleven zich houden aan de normen van de KNVB. Gezien de groei van SZOH werd hiermee geen genoegen genomen. Aan het begin van zijn betoog heeft hij al aangegeven dat is uitgegaan van een bepaald budget, maar dat daarvoor geen plan van eisen bestond en daarover geen overeenstemming met de eindgebruiker was.

De heer Arends is van mening dat dit niet kan opgaan voor sportpark Emmen-zuid, want in het betrokken raadsvoorstel

staat letterlijk dat er overeenstemming is met de betrokken verenigingen.

Wethouder Klaver zegt dat dáár het probleem ook niet zit.

De heer Arends wijst erop dat ook is aangegeven dat in november 2002 het laatste akkoord met EKC 2000 is bereikt.

Wethouder Klaver merkt op dat de heer Arends dan voetbal en korfbal door elkaar haalt.

De heer Arends stelt dat AKZ 2000 één van de verenigingen is die zijn betrokken bij de verhuizing.

Wethouder Klaver geeft aan dat deze vereniging behoorde bij de clustering. Zij moet verhuizen van de Oude Roswinke-lerweg naar de Rietlanden. Er was geen overeenstemming met een groep clubs die zich op een sportpark moeten gaan vestigen; er moesten afspraken worden gemaakt met individuele clubs, met DZOH, met EKC 2000 en met de scheidsrechtersvereniging Zuidoost-Drenthe. Met DZOH gold de afspraak over drieëneuhalf veld, maar gevraagd bleef worden om een vierde veld, en dan ook nog met kunstgras. Ondertussen was er met EKC 2000 geen overeenstemming vanwege het verschil van vier ton. Te dien aanzien is pas overeenstemming bereikt in november 2002.

Op 28 augustus jongstleden is alsnog overeenstemming bereikt met de clubs, waarvan een verslag is gemaakt dat bij de stukken zit. Dat verslag geeft aan dat nu niet meer met elkaar hoeft te worden gediscussieerd over de vraag hoe het zou moeten als de raad vanavond het gevraagde krediet verleent.

Spreker komt nog even terug op de clustering, want hij denkt dat daar enig misverstand over is. Bij de aanvang van dit project is gesproken over een aantal modellen, zoals het samenwerkingsmodel, het indikkingsmodel en de clustering. Het laatste model is gekoppeld aan de grondtransactie. Men moet clustering zien als het aan één kant van de weg bij elkaar brengen van clubs en gezamenlijk gebruik maken van velden. Daar is gehoor aan gegeven, conform het raadsbesluit. Dat iedereen hier liever zou zien dat er méér zou worden geclusterd en dat op zaterdag en op zondag op het ene veld met de tribune zou worden gespeeld, maar op het moment waarop het raadsbesluit werd genomen en het krediet beschikbaar werd gesteld was er sprake van twee gebruikers op twee eigen velden met twee accommodaties. Daar was toen geen discussie meer over. In die zin is de clustering in de vorm zoals die aan het begin van de jaren negentig werd gewenst, namelijk sportcomplexen clusteren, niet geslaagd, doch indikking gekoppeld aan het vrijkomen van grond, waar een bonus van 15% op stond, is nadrukkelijk wél gehaald.

Dan de verwijtbaarheid. Spreker dunkt dat hiervan geen sprake is in de zin van het hebben van kennis zonder de raad te informeren of het verstrekken van verkeerde informatie. En politieke verantwoordelijkheid in staatsrechtelijke zin is in zijn beleving iets anders. Hij is politiek verantwoordelijk voor alles wat tot vandaag in zijn portefeuille heeft gespeeld, voor wat hij weet en níét weet. Dat is inherent aan het staatsrechtelijke begrip 'politieke verantwoordelijkheid'. De raad maakt de balans op. Verwijtbaarheid hoort bij schuld, doch daarvan is in zijn beleving geen sprake. Dat is ook de motivering om te

zeggen dat hij naar zijn mening niet hoeft op te stappen, zoals eerder in de commissie gezegd.

Terugkomend op de opmerking van de heer Huttinga over verwijtbaar handelen of verwijtbaar niet-handelen: spreker erkent dat je niet dicht genoeg op de dossiers kunt zitten. Iemand vertrouwen tot het tegendeel bewezen is, is iets waarin zeker spanning zit. Hij vindt dat er een vorm van gezonde samenwerking moet zijn tussen bestuur en ambtelijke organisatie en dat vertrouwen daarvan de basis moet zijn. Als men bij elkaar aanschuift met de gedachte: zou het allemaal wel kloppen?, kan men van beide kanten niet goed functioneren. Men kan natuurlijk ook te goed van vertrouwen zijn, en ook het hanteren van het uitgangspunt 'geen bericht – goed bericht' is niet zoals het hoort. Het is al met al een heel vervelende en harde leerschool.

Politiek management behoort volgens spreker in eerste aanleg via de eerste lijn te lopen. Hij heeft het dan over het werkoverleg om te weten wat er aan de hand is. Bij positieve reacties in woord en gebaar geldt in principe vertrouwen. Als je weet dat processen moeizaam gaan, moet je echter dóór gaan vragen, moet je er zelf achteraan gaan, moet je zelf dicht op de dossiers gaan zitten. Bij het besturen van een stad als Emmen mag echter wél worden verwacht dat bestuurders dat op hoofdlijnen doen. De vraag waar de grens ligt is een heel moeilijke. Wanneer stuur je bijna zelf en wanneer stuur je aan in een grote organisatie? Daartussen zit een spanningsveld waarmee de bestuurders van Emmen en wellicht ook van andere steden voortdurend worden geconfronteerd. Wellicht moet maar eens een bezinning plaatsvinden op de vraag wat in dezen wijs en onwijs is; in elk geval zal spreker dat doen.

De heer Leutscher wil nog een koppeling leggen met de commissievergadering. Daarin is een relatie gelegd met aan de ene kant de gevoeligheid van het dossier en aan de andere kant de wetenschap dat de wereld op een bepaalde manier in elkaar zit. Verder heeft de wethouder in de commissie iets gezegd over de ambtelijke organisatie. Gelet op deze drie gegevens is de vraag: welke norm legt de wethouder daaronder en hoe kijkt deze dan aan tegen het begrip 'politiek management' en diens verantwoordelijkheid, diens inzicht en doorzicht? Vindt de wethouder dat deze in voldoende mate op het dossier gezeten?

Wethouder Klaver antwoordt dat zijn vertrouwen op bepaalde momenten te groot is geweest, dat hij bij wellicht rinkelende bellen had moeten zeggen: ik wil weten wat de stand van zaken met betrekking tot de kredieten is. Het dicht op het dossier zitten had beter gekund en had beter moeten. Dat kan in verschillende vormen. Zo is er bijvoorbeeld nooit een schriftelijke rapportage gevraagd, er is geen terugkoppeling geweest anders dan via de Maraps. Het zou absoluut beter zijn geweest als hij daar wél om had gevraagd.

De heer Leutscher wil verder nog even ingaan op de contacten met de sportverenigingen. Hij vindt dat de wethouder daaraan een vrij gemakkelijke interpretatie geeft, in die zin dat er afspraken zijn gemaakt met individuele sportverenigingen. De wethouder heeft ook gezegd dat niet projectmatig, maar procesmatig werd gewerkt. Kijkend naar de definitie van een proces in de rapportage, kan worden vastgesteld dat

het degene die eindverantwoordelijkheid draagt in staat moet zijn aan het proces sturing te geven, om uiteindelijk te komen tot een eindsituatie. Wat heeft de wethouder gedaan om voldoende inzicht en doorzicht te krijgen in het proces, om weerstanden weg te halen, om te communiceren, om partijen bij elkaar te brengen, om dóór te zetten, om gas te geven en gas terug te nemen? Hoe heeft de wethouder zich wat dit betreft ingezet gelet op hetgeen deze zojuist stelde over politiek management?

Wethouder Klaver is van mening zich buitengewoon te hebben ingespannen om te communiceren met de verenigingen. Hij heeft voortdurend uitgestraald dat er geen ruimte in de budgetten zat. Hij doet een en ander niet te gemakkelijk af, maar de frequente contacten met de voorzitters van de verenigingen waren vooral contacten in het kader van kredietbewaking. Wordt vervolgens op een ander niveau door partijen toch het onderste uit de kan gehaald, en misschien nog wel méér, dan kan hij daarop niet sturen als hij daarvan geen kennis draagt. Wat hij wél kan is zich inzetten om de rust te bewaren, branden te blussen, achter iets aan te bellen, mensen te vragen wat er precies aan de hand is. Dat is ook meermaals gebeurd, op locatie en in dit huis. In die zin zat hij er dus wel bovenop, doch omdat men bleef leven in een wereld van 'zo zou het moeten worden, zo hebben we dat al jaren voor ogen,' is voortdurend gemeld dat wat men wilde gewoon niet kon. Onder de gevoerde gesprekken waren ook boze gesprekken, en daaraan heeft hij een buitengewoon onplezierige herinnering overgehouden.

De heer Van Hees constateert in het betoog van de wethouder toch zaken die ietwat haaks op elkaar staan. De wethouder geeft aan er in contacten met verenigingen bovenop te hebben gezeten, maar heeft ook aangegeven dat er vanuit de organisatie onvoldoende signalen zijn gekomen over het ontsporen van zaken. Als blijkt dat er iets niet blijkt te sporen, moeten toch bellen gaan rinkelen en moet daar toch werk van gemaakt! Dat komt er in sprekers beleving onvoldoende uit. Hij twijfelt niet aan de inzet van de wethouder, maar moet vaststellen dat allerlei zaken langs elkaar heen zijn gaan lopen.

De voorzitter wil de wethouder nu in staat stellen diens betoog te vervolgen. Korte verhelderingsvragen zijn akkoord, maar de raad krijgt nog een tweede en eventueel een derde termijn.

Wethouder Klaver wil graag reageren op de inbreng van de heer Van Hees. Als je goed communiceert met de clubs, wil dat niet zeggen dat je in dit huis niets doet. Gaan er bellen rinkelen, dan wordt in het werkoverleg natuurlijk gezegd: dit wordt gevraagd, kan dat eigenlijk wel en loopt alles nog goed? Als dan het antwoord komt dat alles goed loopt, moet dat voldoende zijn. Degenen die dat níét voldoende vinden gaan eigenlijk met enig wantrouwen aan de slag. Hij is evenwel uitgegaan van vertrouwen. Nogmaals, men kan echter ook te goed zijn van vertrouwen.

Wat de verbeterpunten aangaat: de raad heeft een brief van het college ontvangen over de projectmatige aanpak, met name de projectmatige aansturing binnen de diensten, de terugkoppeling, de instelling van een bouwteam van gebrou

kers, projectleider en uitvoerenden en het voornemen te komen tot een stuurgroep waarin beslisdocumenten en controledocumenten geaccordeerd moeten worden, terugkoppeling en financiële controle plaatsvinden en maandelijks verslag wordt gedaan aan de wethouder en via hem aan het college van B&W. Spreker denkt dat het nodig is dat er minimaal per kwartaal een terugkoppeling komt naar de commissie samenleving, zowel op inhoud als op financiën. Verder meent spreker dat het voornemen van het college om te komen tot onafhankelijke controle c.q. functiescheiding eveneens een verbeterpunt is.

Nog gezegd kan worden dat het streven van spreker en van het college is na vanavond voortvarend en adequaat aan de slag te gaan om ervoor te zorgen dat er in augustus 2004 twee gerenoveerde sportparken zijn, in Emmen-zuid en in Klazienaveen.

Hij meent dat de vragen die zijn gesteld door zijn betoog heen en naar aanleiding van interrupties zijn beantwoord. Graag is hij bereid in tweede termijn eventueel overgebleven vragen te beantwoorden.

Wethouder Kuper stelt vast dat door de heer Schoo een vraag is gesteld over de organisatie bij de gemeente Emmen. Het lijkt het college goed de raad deelgenoot te maken van de ontwikkelingen die binnen de gemeentelijke organisatie plaatsvinden.

Het is de raad bekend dat wordt gewerkt aan een organisatieontwikkelingstraject. Daaraan voorafgaand is in oktober 2001 een zogenaamde nulmeting gedaan om vast te stellen hoe de organisatie er precies voor staat. Ingewijde raadsleden kennen waarschijnlijk het kwaliteitsmodel, het INK-model. Volgens dat model wordt in feite een hele organisatie geanalyseerd op verschillende aspecten: leiderschap, processen, IT, cultuur enzovoort. Het model onderscheidt vijf fasen van professionalisering van de organisatie. Als zij echt professioneel is, zit zij in fase 5; dat is dan een organisatie die goed overweg kan met projecten, die een goede informatievoorziening kent en die pro-actief tegen zaken aan kijkt. De organisatie hiër kwam in het algemeen op fase 1 uit, waar de gemeente zich overigens helemaal niet voor hoeft te schamen. Spreker kent organisaties waar de fasen 1 en 2 ongeveer de hoogste zijn, dus die niet veel verder komen. Het is geen schande op een bepaald moment te moeten constateren dat fase 1 is bereikt en dat de nodige verbeterlagen moeten worden gemaakt.

Om het iets helderder te maken: een organisatie in fase 1 is over het algemeen functioneel ingericht. Men zou ook kunnen zijn dat er sprake is van verkokering. Er zullen op een gegeven moment kruisverbanden tussen de verschillende bedrijfsonderdelen moeten zijn en dat is precies de inzet om te komen tot een nieuwe organisatie.

De leden van de commissie bestuur en middelen weten wat de tussenstand te dien aanzien is; overigens is aangeboden daarover een keer een presentatie te geven aan de gehele raad. Nu kan alvast worden gezegd dat inmiddels de eerste fase achter de rug is voor de publieksdienst, de zogenaamde frontoffice. Daarin moet 80% van de vragen van de burger beantwoord worden. Voor ingewikkelde vragen is er de backoffice, ofwel: die gaan iets verder de organisatie in. Dit veronderstelt dat ook middelen ter beschikking worden gesteld op IT-gebied. Immers, mensen kunnen zich via de balie

en de telefoon melden, maar ook via internet. Het is geen sinecure om dit vorm te geven.

Daarnaast is gezegd dat het goed is één gebiedsdienst te hebben. Bekend is dat er een pilot loopt in de Monden, waar 'groen' en 'grijs' samen optrekken. De eerste berichten over deze pilot zijn erg positief. Een en ander kan dus verder worden geïntegreerd om de verkokering tegen te gaan, teneinde te voorkomen dat, om een voorbeeld te geven, na het openleggen en dichten van een straat er een groep mensen komt die het gazon maait en enige tijd later weer een groep mensen die de straat open haalt om er weer iets anders in te leggen. De bedoeling van de nieuwe organisatie is via de publieksdienst en de gebiedsdienst de kwaliteit te verbeteren. Voorts is gesteld dat een bestuursstaf nodig is die het college en de gemeentesecretaris expliciet ondersteunen bij het goed monitoren van de organisatie. Gelukkig kan worden vastgesteld dat de bestuursstaf inmiddels in fase 2 zit. Verder zijn de publieksdienst en de gebiedsdienst intussen in diezelfde fase aangeland. De raad zal bij de begrotingsbehandeling merken dat er middelen worden ingezet met de bedoeling hiermee eind 2004 gereed te zijn. Als men bedenkt dat in oktober 2001 met de INK-meting is begonnen en de organisatie eind 2004 in hoofdlijnen zal zijn neergezet, dan mag men de handen dichtknijpen. Echter, met het tekenen van een 'hark', een organisatieschema, ben je er niet. Een schema kan iedereen tekenen. Je zult op een bepaald moment ook de cultuur van de organisatie moeten veranderen. In het organisatieontwikkelingstraject moet dan ook veel aandacht worden besteed aan cultuurverandering. Zonder de organisatie te willen diskwalificeren, moet wel worden vastgesteld dat, als zij in fase 1 zit, zij verkeert in een fase waarin meer reactief wordt gehandeld dan pro-actief. Met andere woorden: dan is het niet mogelijk dat de heer Klaver zicht krijgt op toekomstige informatie, want op het moment waarop er een offerte kwam, had die al in het systeem verwerkt moeten zijn. Bij een eenduidige projectadministratie kan de juiste informatie worden verkregen. Op vragen die door de raad worden gesteld moet nu steeds worden gezegd: we wisten het niet! Dat verandert als pro-actief wordt gewerkt, omdat een en ander wordt verwerkt in de systemen.

De heer Arends informeert of dit betekent dat de heer Klaver reactief bezig was en of van een bestuurder van een 100.000plus-gemeente niet meer een pro-actieve opstelling had mogen worden verwacht.

Wethouder Kuper vindt het geen pas geven aan hem een uitspraak over de heer Klaver te ontlocken. Slechts aangegeven is welke instrumentarium de heer Klaver nodig had en er niet was.

De heer Van Hees merkt op dat had kunnen worden geconstateerd dat een bepaald instrumentarium niet aanwezig was, maar dat dan een vervolgstap had moeten worden genomen als moet worden vastgesteld dat dit soort majeure projecten door de organisatie niet te behappen is. In dat geval moet alert worden gereageerd en moet worden gekeken naar andere mogelijkheden om zaken op te pakken.

De heer Arends vindt dat wethouder Kuper een aardige uiteenzetting geeft over kwaliteitsmanagement, maar wel in

generaliserende termen conclusies trekt met betrekking tot de wijze waarop in dit huis gewerkt wordt. Spreker kan zich met alle goede wil van de wereld niet voorstellen dat volstrekt alleen maar reactief is gereageerd omdat de organisatie nog in fase 1 zit. Als dat zo is, is er echt een groot probleem.

Wethouder Kuper heeft gezegd dat men, als de organisatie nog in fase 1 zit, over het algemeen meer reactief bezig is dan pro-actief. Dat houdt hij staande. Vandaar ook dat het college het veranderingstraject zo belangrijk vindt. In dit verband heeft hij zo-even de publieksdienst, de gebiedsdienst en de bestuursstaf genoemd en gezegd dat het college hoopt deze vorm te hebben gegeven aan het einde van 2004. Ter voorbereiding daarop en als onderdeel daarvan wordt in feite al een verandering doorgevoerd. Tot nu toe was de controller direct gerelateerd aan de directeur van een dienst, doch om beter grip te krijgen op het totale planning- en controlproces wordt de controlling centraler vormgegeven. Controllers worden wel gedetacheerd bij diensten, maar aangestuurd door de centrale controllingstaf, opdat de rapportages, de standaarden, de methodieken enzovoort vanuit één punt gaan komen. In dit kader is een half jaar geleden ook de methodiek voor projectmatig werken geïntroduceerd. Opgemerkt zij overigens dat men bij stadsontwikkeling en openbare werken al jaren projectmatig werkt. De standaarden daarvoor zijn nu 1 op 1 doorvertaald naar de methodieken in de andere organisatieonderdelen. Dat vereist wel opleiding en verdere doorvoering; het kost ook tijd.

De voorzitter heeft de wethouder het aanbod horen doen hierover de commissie nader uitleg te geven. Met het oog op de tijd wil hij de wethouder verzoeken het antwoord nu tot de hoofdlijnen beperkt te houden.

De heer Leutscher vindt het betoog van de wethouder beslist interessant, maar begrijpt niet goed wat deze hiermee nu beoogt.

Wethouder Kuper beoogt in relatie tot het onderwerp waarover vanavond wordt gesproken aan te geven dat met het organisatieontwikkelingstraject een professionaliserings-slag wordt gemaakt.

De heer Leutscher begrijpt wel dat wethouder Kuper toekomstgericht aan geeft in welke fase de organisatie zit, maar heeft ook begrepen dat de basis van het INK-model leiderschap is. Nu wordt via het begrip 'politiek management' getracht te zeggen: in hoeverre mag je van een wethouder verwachten dat deze inzicht en doorzicht heeft in een proces en daaraan sturing geeft? Had wethouder Klaver er bijvoorbeeld rekening mee moeten houden dat de organisatie nog niet in optimale conditie verkeert? Met andere woorden: hoe alert had de wethouder moeten zijn en welke acties had deze moeten nemen? De vraag is of het vragen naar budgetten genoeg is om te kunnen spreken van het geven van voldoende sturing aan processen.

Wethouder Kuper informeert of de heer Leutscher deze vragen aan hem stelt.

De heer Leutscher zou graag willen weten wat van een en ander de toegevoegde waarde is ten aanzien van het onderhavige dossier. Hij heeft een link willen leggen naar het onderwerp dat vanavond wordt besproken, aangezien hij het gevoel heeft dat de bespreking daar wat van af drijft.

Wethouder Kuper wil herhalen dat het organisatieontwikkelingstraject gericht is op verdere professionalisering. In dat licht moeten zijn opmerkingen worden gezien. Daarbij wil hij het op dit moment maar laten.

De heer Arends heeft een expliciete vraag gesteld over het werkoverleg binnen de dienst OCSW tussen de directeur en het afdelingshoofd beleid, namelijk of het waar is dat dit overleg reeds geruime tijd niet meer plaatsvond en zeker niet gedurende het reconstructietraject. Hij zal op die vraag nog graag een antwoord krijgen, aangezien dat van belang is voor zijn tweede termijn.

Wethouder Kuper informeert of deze vraag aan hem wordt gesteld.

De heer Arends stelt de vraag aan het college, dat zelf mag uitmaken welk collegelid die beantwoordt, als hij maar een antwoord krijgt.

Wethouder Klaver vermeldt dat er binnen de dienst OCSW niet één hoofd was. Er waren drie personen bij de afdeling sport verantwoordelijk voor drie beleidsvelden: het hoofd zwembaden < deze zat niet bij het werkoverleg >, het hoofd accommodaties en het hoofd beleid. Laatstgenoemd hoofd had de opdracht gekregen te coördineren. De relatie tussen het coördinerende hoofd en de toenmalige directeur OCSW was niet optimaal.

De heer Arends zegt dat dit voor hem niet zo interessant is.

Wethouder Klaver constateert dat de heer Arends er wél naar vraagt.

De heer Arends heeft hiernaar níét gevraagd. Zijn vraag was: is het waar dat er tussen de directeur OCSW en het hoofd van de afdeling beleid, dat een coördinerende rol had binnen de afdeling sport, geen werkoverleg plaatsvond?

Wethouder Klaver zou dat op dit moment niet weten. Hiervoor zou hij de gemeentesecretaris moeten raadplegen.

De heer Arends begrijpt dat de wethouder hiervan niet op de hoogte was. De vraag is of de wethouder kan zeggen dat het niet waar is dat er geen werkoverleg plaatsvond tussen de directeur OCSW en het afdelingshoofd beleid.

Wethouder Klaver heeft alleen kennis van het feit dat de dienst OCSW elke donderdagmorgen een MT-vergadering had. Hij weet niet anders dan dat daarbij het hoofd coördinatie aanwezig was.

De voorzitter heeft begrepen dat de heer Arends wenst dat nu een schorsing wordt ingelast voor overleg in diens fractie en schorst derhalve de vergadering.

Schorsing.

De voorzitter heropent de vergadering en deelt mede dat op zijn display staat dat de raad nog 128 minuten 'zendtijd' heeft, dat wil zeggen tot ongeveer 01.00 uur. In het presidium is afgesproken dat tegen de klok van 23.00 uur even wordt bezien hoe verder wordt gegaan. De vraag is: wenst de raad na elfen door te gaan? Hem lijkt daar voldoende reden voor. De vraag is wel of het echt 01.00 uur moet worden.

De raad besluit de vergadering tot na 23.00 uur voort te zetten.

De voorzitter doet dan het beroep op eenieder hetgeen nog gezegd moet worden niet onnodig lang te laten duren.

De heer Arends dankt wethouder Klaver voor diens uitvoerige beantwoording, maar moet vaststellen dat hij nog niet op alle vragen een bevredigend antwoord heeft gekregen. Wat de beheersing van het proces betreft: namens de PvdA-fractie heeft spreker gevraagd hoe de wethouder zich heeft laten informeren over de organisatie van de projecten, de voortgang in zowel tijd als kwaliteit van de uitvoering, het budget, de besteding daarvan en de ruimte daarin. Hij moet constateren dat op geen van deze punten een adequate beheersing aan de orde was. Alleen op basis van een incident werd over de zaak gesproken in het eerstvolgende werkoverleg.

Dan het feit dat de sportverenigingen keer op keer nieuwe wensen, verlangens en eisen op tafel legden. Wat daarin bevreemd is het volgende. Op 30 maart 2000 is door de gemeenteraad een besluit over een krediet van ruim f 3 miljoen genomen. Vervolgens is in februari 2001 een besluit genomen over een reconstructie van sportpark de Rietlanden. In het toen voorgelegde voorstel werd nadrukkelijk gezegd dat hierover tussen partijen overeenstemming bestond. Toen daarna verenigingen met wensen, verlangens en eisen kwamen, heeft dan op dat moment niemand gezegd: beste mensen, dit is het krediet dat de raad beschikbaar heeft gesteld en daar moeten wij ons aan houden; méér is niet aan de orde en nu moet u hierover ophouden!? Is ook in december 2000 niet gezegd: men moet ophouden met steeds opnieuw sleutelen aan afspraken, nu moet aan de slag worden gegaan!? Blijkbaar niet, want telkens kon er weer gepraat worden. Is er niet een moment geweest waarop de wethouder dacht: hier gaat iets mis, en wat betekent dat nu voor de beheersing van het project waar ik politiek verantwoordelijk voor ben!? Dat moet de wethouder toch nog eens uitleggen, want daar gaat het nu om.

Over de clustering heeft de wethouder in de commissie een ander verhaal gehouden dan deze nu in de raad heeft gedaan. Spreker kan zich voorstellen dat het hele gebeuren een wissel trekt op de wethouder, maar vindt dat men zich bij informatie weleens mag afvragen of het de juiste is. In de commissie heeft de wethouder gezegd dat er in december 2000 geen sprake meer was van discussie en van één model. En voorts: "Er was op dat moment niet langer de opdracht om tot die clustering te komen; dat moet uit de raadshandelingen en in de stukken van toen simpel na te kijken zijn." Was dat een vergissing, of is dat de uitspraak van vanavond?

Wethouder Klaver vraagt welk moment de heer Arends precies bedoelt.

De heer Arends antwoordt: december 2000. Hetgeen hij heeft aangehaald is gezegd in de commissievergadering van 9 september jongstleden.

Ten slotte nog een reactie op het extra krediet van € 1,6 miljoen dat thans wordt gevraagd. Voor de PvdA-fractie is iets niet helder. In dit bedrag zitten missers, kosten van externe advisering en van toezeggingen, 'opplussen' noemt de wethouder dat. Is het nu zo dat in dit huis toezeggingen zijn gedaan waar de gemeente niet meer onderuit kan, of is het een kwestie van: laten we dit maar in één keer meenemen want dat is leuk voor de mensen?

De heer Thole zegt dank voor de beantwoording in eerste termijn. Die heeft een stukje van de puzzel opgelost, maar een compleet bevredigend beeld is er nog niet.

Hij wil thans eerst ingaan op het gevraagde krediet van € 1,6 miljoen. Wat dit betreft is er geen sprake van een overschrijding, zoals in de motie wordt gesteld. Het gaat om een extra krediet dat kan worden opgesplitst in diverse posten: 'opplussen', blunders en wat dies meer zij.

De heer Van Hees merkt op dat het bedrag van € 1,6 miljoen ergens vandaan moet komen. Wanneer processen goed waren verlopen en de verantwoordelijk wethouder uitvoering had gegeven aan de betrokken raadsbesluiten, had de raad vanavond niet over een extra krediet hoeven te praten. Er zijn door de raad kredieten vastgesteld, maar die blijken op een of andere manier niet toereikend te zijn. Spreker kan dan niet anders concluderen dan dat het wél om een overschrijding gaat.

De heer Thole stelt dat het een kwestie van terminologie is. Van een overschrijding is nog geen sprake, aangezien dit voorstel nog niet is aangenomen en er kan desgewenst nog iets uit worden gehaald. Ten opzichte van de oorspronkelijke plannen is nu sprake van extra's die de raad niet per se hoeft goed te keuren. Overigens is de CDA-fractie sowieso niet gecharmeerd van de motie.

Zoals gezegd, is de puzzel nog niet compleet. Het verbaast de fractie nog steeds dat in maart jongstleden boven water kwam, helaas door het overlijden van de projectleider, dat er een tekort was. Waarschijnlijk is in het voortraject de begroting al stiekem overschreden, zonder dat iemand dat dóór had. Dat is symptomatisch voor de gang van zaken. Niemand had goed zicht op de financiële stand qua beloftes en uitvoering. Als op zo'n manier wordt gewerkt < dat heet dan 'procesmatig', maar ook een procesmatig project kan goed verlopen >, loop je het risico dat er opeens zaken boven water komen die de begroting overstijgen, en niet een beetje. Dat betekent dat er te weinig sturing is gegeven, dat men te passief is geweest of misschien te veel vertrouwen heeft gehad. Misschien ook had de raad aan de hand van de rapportages méér moeten dóór vragen. Dat is niet gebeurd, althans niet door de CDA-fractie.

De heer Arends vraagt of de heer Thole controle van het ambtelijk apparaat een primaire taak van de gemeenteraad vindt.

De heer Thole antwoordt dat er bijvoorbeeld via de Maraps de mogelijkheid was te vragen hoe een en ander precies zat.

De heer Arends wijst erop dat de raad geen Maraps kreeg.

De heer Thole corrigeert: bijvoorbeeld via bestuursrapportages.

In eerste termijn is al aangegeven dat de CDA-fractie voorstandster is van projectmatig werken in de toekomst. Als voorbeeld is de Traverse genoemd: toen bleek dat deze te duur zou worden, is de lengte 50 m ingekort om binnen de begroting te blijven. In het onderhavige geval was dit niet mogelijk omdat er geen zicht was op het financiële verloop van de projecten. Het is dus een kwestie van te weinig sturing, te weinig controle en te veel vertrouwen.

Spreker heeft nog een vraag aan de wethouder die hij in eerste termijn heeft vergeten. Zijn bij de overdracht van het dossier door de vorige wethouder zaken genoemd waarop diende te worden gelet?

De CDA-fractie zal geen amendement indienen om het krediet van € 1,6 miljoen te verlagen en zal de motie niet steunen. Zij wacht in spanning af wat er straks bij de stemming gaat gebeuren.

De heer Leutscher is nogal verbaasd over de nu gegeven inbreng namens de CDA-fractie. In eerste termijn heeft zij nogal wat vragen gesteld over het krediet van € 1,6 miljoen, en nu in tweede termijn blijkt opeens dat zij daarmee akkoord gaat.

De heer Thole bedoelde aan te geven dat het bedrag nog niet vast staat.

De heer Leutscher heeft daar namens de VVD-fractie ook het een en ander over gezegd, onder andere over de compensatie van € 25.000,-. Er moet voor worden opgepast de clubs waar het nu om gaat te bevoordelen ten opzichte van andere sportverenigingen in Emmen. De fractie hoopt op een reactie van andere fracties om te kunnen bepalen of zij te dien aanzien nog een amendement wil indienen.

De heer Arends merkt op te hebben begrepen dat er over het pakket aan maatregelen dat er ligt overeenstemming bestaat tussen de gemeente en alle betrokken verenigingen. Is de heer Leutscher bereid met een eventueel amendement de consequenties te aanvaarden die daaruit zouden voortvloeien, c.q. dat het akkoord met de verenigingen op losse schroeven komt, met alle vertraging van dien?

De heer Leutscher zegt dat het feit dat er nog geen amendement op tafel ligt te maken heeft met een andere vraag, namelijk: wat is de juridische status van de toezeggingen die zijn gedaan? Er wordt bijvoorbeeld gesproken over een nieuw plan van eisen. Welke status heeft dat? De wethouder heeft, vrij vertaald, gezegd: raad, u zegt het maar! Dat klinkt aardig, maar de vraag is in welke juridische context welke toezeggingen al dan niet kunnen worden waargemaakt. Spreker is heel benieuwd hoe de wethouder daarop zal antwoorden.

Voor een groot gedeelte kan de VVD-fractie zich vinden in hetgeen van de kant van de PvdA-fractie naar voren is gebracht over de financiën. Spreker zal dit niet herhalen.

Er is nog een tweetal punten waarop sprekers fractie wil ingaan, ten eerste het politiek management. De fractie is op

zoek naar de norm die te dien aanzien kan worden gesteld. Om een link te leggen naar de bijdrage van wethouder Kuper: als wordt gesproken over fase 1, wordt gesproken over EHBO-management. De vraag is of van een wethouder in zo'n grote gemeente als Emmen en bij zo'n complex dossier inzicht in de politieke wereld en in het reilen en zeilen binnen de gemeentelijke organisatie mag worden verwacht. Natuurlijk moet er een grote mate van vertrouwen zijn, maar ook mag worden verwacht dat de financiële kaders in de gaten worden gehouden. Het is ook goed er weet van te hebben hoe de informele organisatie functioneert. Een andere vraag is hoe de wethouder vanuit leiderschapskwaliteiten en sociale en communicatieve vaardigheden heeft gehandeld ten aanzien van dit dossier. De fractie is op zoek naar de norm die daaronder is te leggen.

Vervolgens een stukje zelfkritiek. Natuurlijk kan de raad van alles zeggen over besluiten die hier zijn genomen en gelden die ter beschikking zijn gesteld, maar de vraag blijft wel: waarom heeft de wethouder niet eerder aan de bel getrokken? Deze had immers kunnen zeggen: tot zover en niet verder, ik leg de opdracht gewoon terug! Anders gezegd: waarom heeft de wethouder gehandeld zoals deze heeft gedaan?

De heer Halm stelt vast dat de wethouder heeft gezegd dat de extra's € 400.000,- kosten, maar dat er dan nog een misser blijft van € 1,2 miljoen. De ambtenaren hebben niet gefaald, aan hen is alleen geen sturing gegeven. Neem als voorbeeld het allerbeste springpaard: het springt niet goed als het geen goede ruiter heeft!

De heer Thole stelde dat er in het voorstel nog wijziging kan worden gebracht, maar dat is niet zo omdat bepaalde zaken reeds aan de clubs zijn toegezegd.

De heer Van Hees dankt de wethouder voor de beantwoording. Op de vraag of die voldoende is geweest, moet hij echter ontkennend antwoorden. De D66-fractie blijft met de wethouder van mening verschillen over een aantal punten.

Als met een motie wordt gekomen zoals vanavond is ingediend, wordt natuurlijk heel goed nagedacht; die zet je niet zomaar op een zondagavond in elkaar. Het bedrag waar het nu om gaat interpreteert de fractie wél als een overschrijding, in relatie met de afspraken die in maart 2000 en februari en december 2001 zijn gemaakt over de verstrekking van kredieten. Als later blijkt dat er 'opgeplust' moet worden omdat er sprake is van missers, van noodscenario's en van toezeggingen door ambtenaren, kan worden vastgesteld dat het gaat om een project dat niet goed gedraaid heeft.

Als rode draad in het betoog van de heer Klaver is te onderkennen dat er op vele fronten miscommunicatie is geweest. De wethouder heeft de bellen waarschijnlijk wel horen rinkelen, maar niet adequaat gereageerd. Om die reden heeft de D66-fractie de ingediende motie opgesteld. Keer op keer is gebleken dat de wethouder niet in staat is geweest de in- en externe signalen aan elkaar te koppelen, waardoor het is misgegaan. Daar is de wethouder politiek verantwoordelijk voor. Deze had bepaalde zaken op tijd moeten melden; tenslotte waren er in de raad bepaalde afspraken gemaakt. Als

er een legitieme reden is om daarvan af te wijken, moet dat de raad worden gemeld. Het heeft echter ontbroken aan duidelijke rapportages.

De toekomstmuziek met betrekking tot de ambtelijke organisatie vindt de fractie goed, maar is op dit moment niet aan de orde. Het gaat om dit dossier en daarover moet de raad nu een oordeel geven. De fractie vindt dat de wethouder wat het politiek management betreft op een aantal punten gewoon tekort is geschoten.

In een motie mogen uiteraard geen onwaarheden staan. Te constateren valt dat met betrekking tot de clustering tegenpraak bestaat tussen hetgeen de wethouder in de commissie en vanavond heeft gezegd. De heer Arends heeft de hele commissievergadering nog eens beluisterd en heeft geciteerd hoe de wethouder toen heeft gereageerd. Er moet klip en klaar uitsluitel over worden gegeven, want natuurlijk moet de motie alleen waarheden bevatten. Het verzoek aan de andere fracties is, los van het standpunt dat zij over de motie innemen, te constateren dat datgene wat daarin wordt gesteld terecht is.

De D66-fractie is teleurgesteld over hetgeen gebeurd is, maar vindt dat de gemeente niet meer terug kan naar de verenigingen. Er zijn toezeggingen gedaan en die kunnen niet meer worden teruggedraaid. Het voorliggende voorstel krijgt derhalve de instemming van de fractie.

De heer Van Rossem dankt de wethouder voor de beantwoording. Wat de fractie van Leefbaar Emmen betreft is één vraag open blijven staan, en wel die over collegiaal bestuur. Hopelijk zal die nog beantwoord worden.

De heer Huttinga wil opnieuw citeren wat in het verleden is gezegd, nu uit eigen werk.

In de raadsvergadering van 17 december 1998 heeft hij een drietal stellingen geponeerd, en wel de volgende.

- "Het is hier broodnodig dat met elan, visie en durf bestuurd wordt, maar dat brengt een risico van missers met zich mee."
- "Een rationele afweging van alle factoren kan en mag naar mijn mening niet leiden tot het wegzenden van de verantwoordelijke wethouder. Immers, de raad legt dan de lat voor het functioneren van dagelijks-bestuurders zodanig hoog dat het besturen van de gemeente Emmen meer en meer een hachelijke zaak wordt."
- "Wie durft het na heden nog aan? Of heeft dit alles te maken met de setting van de nabije historie en de diverse gevoelens daarover? Dat is dan een slechte raadgever, die gespeend is van voldoende realiteitszin en rationaliteit. Gevoelens zijn volstrekt legaal, maar in dezen geven gevoelens de verkeerde richting aan."

Deze principiële passages betreft de ChristenUnie-fractie bij de beoordeling van de positie van wethouder Klaver.

Spreker wil eindigen met de finale vraag: is er volgens de wethouder sprake van verwijtbaar niet-handelen? Hij wil daar een heel duidelijk antwoord op hebben, zonder mits-en of maar-en.

De heer Meijering dankt het college eveneens voor de beantwoording.

Feit is dat de raad in maart 2000 een besluit heeft genomen over de Planeet. Toen al was bekend dat er onvoldoende

middelen waren om tot een clustering te komen en dat er geen overeenstemming was met de betrokken partijen. Heeft de raad op dat moment niet te lichtvaardig gehandeld door toch een besluit te nemen en een krediet beschikbaar te stellen?

De heer Arends stelt de vraag of de onderhandelingen over het plan niet waren afgerond op het moment waarop de raad een besluit nam. Is dan het besluit niet leidend, ook voor degenen die daarmee niet hebben ingestemd, staat dan niet vast dat het besluit uitgevoerd moet worden en er een terugrapportage naar de raad komt als blijkt dat dat niet kan?

De heer Meijering is het ermee eens dat, als een democratisch besluit is genomen, daaraan door het college uitvoering moet worden gegeven. Hij wil niettemin herhalen dat op het moment dat het bedoelde besluit werd genomen al bekend was dat er geen overeenstemming was met de voetbalverenigingen en dat ...

De heer Arends informeert of dat relevant was voor de uitvoering van het besluit.

De heer Meijering vindt dat dit onderdeel uitmaakt van de hele discussie die nu wordt gevoerd. Het is van wezenlijk belang dat er op het moment waarop het besluit werd genomen geen overeenstemming was. Dan heeft de raad ook een verantwoordelijkheid. Er had beter een besluit kunnen worden op het moment waarop er wél overeenstemming was.

De heer Arends constateert dat de heer Meijering het standpunt herhaalt dat destijds door de ONE-fractie werd ingenomen. Echter, het raadsbesluit is genomen. Is nu voor de heer Meijering leidend dat deze achteraf gezien gelijk krijgt, of dat het genomen raadsbesluit uitgevoerd had moeten worden?

De heer Meijering is van mening dat een democratisch genomen raadsbesluit door het college moet worden uitgevoerd. Hij stelt nu alleen de vraag of de raad destijds wellicht had moeten zeggen dat het college met de betrokken partijen tot overeenstemming diende te komen alvorens een besluit te nemen.

De heer Arends begrijpt dat dit voor de heer Meijering met terugwerkende kracht een excuus is voor het feit dat het destijds genomen besluit niet is uitgevoerd.

De heer Meijering vindt het géén excuus. Hij vraagt zich alleen af of de raad destijds in meerderheid een juist besluit heeft genomen.

De heer Van Hees vraagt of de heer Meijering het met hem eens is dat een door een raadsmeerderheid genomen besluit dient te worden gerespecteerd en dat de uitvoering ervan door de volksvertegenwoordiging mede dient te worden gecontroleerd. Of geeft de heer Meijering er een andere interpretatie aan?

De heer Meijering heeft gememoreerd dat er een democratisch besluit is genomen en dat het aan het college is daaraan uitvoering te geven. Uiteraard dient daarop controle te worden uitgeoefend.

Er wordt nu aan aanvullend krediet gevraagd voor 'opplussen', mismanagement en noodscenario. Is door de wethouder aan te geven welk bedrag te maken heeft met mismanagement?

Met betrekking tot de inkomstenderving nog een opmerking richting de VVD-fractie. Nu er overeenstemming met de betrokken partijen is bereikt, waarin de inkomstenderving bij de clubs is opgenomen, moet daar naar sprekers mening niet worden getornd.

De heer Schoo constateert dat op heel veel vragen en opmerkingen is ingegaan, maar dat hij ten opzichte van de commissievergadering van 9 september jongstleden in wezen geen andere geluiden heeft gehoord. Hij ziet zich dan ook genoodzaakt de motie te blijven steunen.

Los van alle woordspelingen die vanavond over tafel zijn gegaan, wil hij er verder op wijzen dat in het ontwerpbesluit duidelijk wordt gesproken over 'een aanvullend krediet'. Het betekent dat de gemeente bijna € 1,7 miljoen extra kwijt is aan de reconstructie van de beide sportparken.

In het verslag van 28 augustus, waarvan de wethouder spreker desgevraagd een afschrift heeft doen toekomen, iets wat zeer werd gewaardeerd, staat duidelijk dat er afspraken zijn gemaakt. Hij is het met de heer Arends eens dat weer opnieuw kan worden begonnen als nu nog aan dit voorstel wordt getornd. Vastgesteld kan worden dat de sportverenigingen er niet rijk van worden, ook niet worden bevoordeeld en al ruim tien jaar bezig zijn om dit voor elkaar te krijgen. Hij vindt dat de raad het min of meer moreel verplicht is deze zaak nu af te ronden en niet meer een fase van praten in te gaan.

Spreker heeft gevraagd wat het plan van aanpak van het college is om dit soort zaken in de toekomst te voorkomen. Het verhaal van de heer Kuper heeft hij goed begrepen, maar hij zou nog graag van de wethouder vernemen wat er op korte termijn gedaan wordt. Het organisatieontwikkelingstraject beslaat langere tijd, vandaar de vraag wat er nu concreet op de afdeling wordt gedaan om herhaling te voorkomen.

De heer Dijkgraaf wil beginnen met een constatering: als een aanvulling op een krediet wordt gevraagd is dat volgens hem, hoe men het ook wendt of keert, een overschrijding. Daar kan geen misverstand over bestaan.

Hij heeft gehoord dat de clubs steeds nieuwe eisen gingen stellen, dat er toezeggingen zijn gedaan vanuit de ambtelijke organisatie en dat de wethouder vindt dat hem niets te verwijten valt. Spreker wil nu een klip en klaar antwoord op de vraag: wie dan wél? Hem dunkt dat dit het wezenlijke van de hele kwestie is.

Wat de opmerking van de heer Leutscher over het bedrag van € 25.000,- betreft: voor zover spreker nu kan overzien moet daar niet aan worden getornd om een beetje redelijkheid te houden.

Over het raadsvoorstel kan niet anders worden gezegd dan dat dit geaccordeerd moet worden omdat men anders weer

van voren af aan kan beginnen, en daar zal niemand vrolijk van worden.

Hij vindt dat de motie gewoon overeind moet blijven en moet worden gesteund, want als men het heeft over verantwoordelijkheid moet men conclusies trekken als dingen niet goed zijn gedaan. Dat kán niet anders, het gebeurt ook in het bedrijfsleven, waar dan ook in de wereld.

Wethouder Klaver heeft behoefte aan een schorsing.

De voorzitter schorst derhalve de vergadering.

Schorsing.

De voorzitter heropent de vergadering en deelt mede dat hij zojuist van de heer Arends heeft begrepen dat de fractievoorzitters tijdens de schorsing hebben overlegd over het al dan niet afronden van dit agendapunt en dat zij unaniem van mening zijn dat dit dient te gebeuren.

In tweede instantie zullen eerst wethouder Klaver en wethouder Kuper reageren, en vervolgens nog wethouder Evenhuis.

Wethouder Klaver kan aan de PvdA-fractie zeggen ook wel degelijk naar een en ander te hebben gevraagd. Incidenten waren een extra stimulans om vragen te stellen, maar tussendoor heeft hij zich ook laten informeren over de gang van zaken. Daarvan is echter geen schriftelijke rapportage gemaakt; dit ging in de verbale sfeer.

Vervolgens een reactie op de vraag hoe dat ging met nieuwe wensen. Natuurlijk is tegen de verenigingen gezegd: dít is het budget en daar moet u het mee doen, want er zit geen rek in! De heren Leutscher en Van Hees hadden het over aan de bel trekken bij de raad, maar spreker had over het teruggaan naar de raad geen goed gevoel. Dit dossier had al een voorbereidingstijd van circa tien jaar gehad voordat het op zijn bureau kwam. Er lag dus heel veel druk op. Ook de korfbalvereniging wilde meer geld hebben en ook aan haar moest 'nee' worden verkocht. Er kwamen signalen vanuit de raad, onder anderen van de heer Van Hees naar aanleiding van een bepaald krantenartikel over EKC 2000, dat de klus moest worden geklaard en tot een goed einde moest worden gebracht. Dat hield voor spreker niet in: teruggaan naar de raad om meer krediet te vragen.

Verder kan aan de PvdA-fractie worden gezegd dat aan de clustering waarover wordt gesproken in het raadsvoorstel van maart 2000 is voldaan. Daarin staat namelijk dat de vrijkomende grond wordt overgedragen aan het grondbedrijf. Daarbij is bedoeld de grond waarop de v.v. Klazienaveen nu nog zit. Deze grond zal wellicht worden ingezet ten behoeve van een andere ontwikkeling. De bonus van 50% is gekoppeld aan deze grond. De clustering die het college voor ogen stond was op dat moment al niet meer aan de orde, omdat toen al sprake was van twee kantines en twee hoofdvelden.

De heer Arends onderschrijft hetgeen de wethouder zegt, maar gaat het nu om de uitlating van de wethouder in de commissie. Was deze toen gewoon abusief?

Wethouder Klaver antwoordt bevestigend.

Ten aanzien van het krediet heeft hij willen aangeven dat dit uit drie componenten bestaat: de vervelende missers, het 'opplussen' en het noodscenario. Het is niet zijn bedoeling als sportwethouder te promoten daar wat van af te snoepen. Als hij dat zou willen, zou hij het collegevoorstel niet kunnen verdedigen. Bijvoorbeeld betreffende het sportpark de Rietlanden is er ambtelijk iets toegezegd, maar namens de gemeente is door het bureau De Meent ook geprobeerd met de clubs tot overeenstemming te komen. Zo is dit pakket ontstaan. Als men daarin nu gaten gaat schieten, wat formeel wellicht kan, dan riskeert men dat wordt ingeboet op adequaatheid.

De heer Leutscher wil het graag concreter hebben dan de wethouder met het woord 'wellicht' aangeeft. De vraag is wat de juridische status is van de gemaakte afspraken en gedane toezeggingen.

Wethouder Klaver antwoordt dat het bureau De Meent namens de gemeente met alle partijen heeft gesproken om te zien hoe de zaak tot een goed einde kon worden gebracht. Daarop sluit het voorliggende voorstel aan, maar de juridische status gaat niet verder dan een toezegging die ambtelijk is gedaan en behoorlijk bestuur. Daarbij gaat het dan over een fietspad.

De heer Leutscher vindt dat moet worden bekeken wat een toezegging van de kant van de gemeente aan in dit geval sportclubs betekent, want het is nog steeds niet helder wat daaronder wordt verstaan. Als er namens de gemeente overleg wordt gevoerd, moet hij zich dan voorstellen dat, als er toezeggingen worden gedaan, dit gebeurt onder de voorwaarde dat de gemeenteraad daarmee akkoord gaat?

Wethouder Klaver antwoordt dat dit zeker zo is.

De heer Leutscher maakt hieruit op dat een en ander is terug te draaien.

Wethouder Klaver bevestigt dit, alleen stelt het college dat de raad niet voor.

De heer Arends stelt vast dat de relatie tussen het budget, de geschatte initiële kosten en de projectinhoud was verbroken. Dat is ook de conclusie in het rapport van Van Zantvoort. Derhalve kan geen andere conclusie worden getrokken dan dat er van ambtelijke zijde toezeggingen zijn gedaan en dat het gemeentebestuur die niet kan terugdraaien, tenzij dit op diens bordje wil krijgen dat het onbehoorlijk bestuurlijk bezig is.

Wethouder Klaver vermeldt dat van ambtelijke zijde een hekwerk is toegezegd, zonder afdekking door het bestuur, en dat de gemeente daar inderdaad niet meer onderuit kan. Vervolgens is voor een oplossing aan het bureau De Meent de opdracht gegeven om te bezien hoe die er uit moet zien. Te dien aanzien blijft staan dat dit juridisch pas staat als de raad daar 'ja' tegen zegt.

De heer Leutscher vindt dat de wethouder zich nu tegen spreekt. Op onderdelen zijn er toezeggingen gedaan ten

aanzien waarvan de wethouder twijfelt aan de juridische status en ...

Wethouder Klaver twijfelt daar niet aan.

De heer Leutscher is dan benieuwd wat in het totale plaatje nu de onderdelen zijn waar de gemeente niet meer onderuit kan.

Wethouder Klaver wil die graag in een eventuele derde termijn noemen.

Hij heeft voorts een- en andermaal aangegeven te hebben gehandeld zoals hij heeft gedaan wat betreft de communicatie met de verenigingen, de terugkoppeling, de vraagstellingen. Waar de heer Leutscher naar op zoek is, is een antwoord op de vraag: hoe en waar leg je de norm? Aan hetgeen daarover reeds is gezegd valt niets toe te voegen. Spreker heeft dit een aantal keren uitgelegd en wil het daar maar bij laten. De heer Huttinga heeft gevraagd of er sprake is van verwijtbaar niet-handelen. Als dit mag worden gekoppeld aan het hebben van vertrouwen in de mensen met wie je om gaat, wil spreker daar volmondig 'ja' op zeggen, maar hij koppelt het niet dóórvragen aan het hebben van vertrouwen in de mensen die tegenover je aan het bureau zitten.

De heer Huttinga vond de heer Klaver in diens eerste termijn duidelijker, want toen heeft de wethouder aangegeven dat deze wel wat pro-actiever had kunnen zijn.

Wethouder Klaver staat daar nog steeds achter en zegt in die zin 'ja' op de gestelde vraag. Hij geeft nu evenwel aan wat de reden van zijn houding was: basis van vertrouwen.

De heer Huttinga heeft gevraagd zonder toevoegingen klip en klaar 'ja' te zeggen op de gestelde vraag.

Wethouder Klaver zegt dan 'ja'.

De heer Arends kan zich voorstellen dat je vertrouwen in je medewerkers als uitgangspunt neemt, maar is het niet een wezenlijke en kenmerkende taak voor het allerhoogste bestuur in een organisatie om te allen tijde, ongeacht de samenwerkingsrelatie, kritisch te zijn op de informatie die tot je komt en daarnaar te handelen?

Wethouder Klaver zegt dat het antwoord 'ja' is.

De heer Arends vraagt of dit niet veel eerder had moeten gebeuren. Zegt de wethouder 'ja' met de kennis die deze nu heeft?

Wethouder Klaver zegt dit met de kennis die hij nu heeft, omdat hij achteraf kan beoordelen hoe dingen gegaan zijn. Hoewel hij het tijdens de schorsing heeft geprobeerd te achterhalen, kan hij op dit moment niet aangeven wat de kosten van mismanagement in het hele proces zijn geweest. Hij meent in het antwoord aan de heer Huttinga de vraag van de heer Dijkgraaf te hebben meegenomen over de verwijtbaarheid van handen c.q. niet-handelen.

De heer Dijkgraaf heeft gevraagd klip en klaar te antwoorden op de vraag wie dan wél te verwijten is wat er allemaal is gebeurd. Als de wethouder het niet is, dan moet het een ander zijn.

Wethouder Klaver herhaalt dat hij als wethouder politiek verantwoordelijk is voor hetgeen in zijn portefeuille gebeurt. Hij is verantwoordelijk voor wat hij weet en waarvan hij kennis draagt en ook voor dingen die hij niet weet. Hij gaat nu niet kijken naar zijn voorgangers, want dat pást hem niet. Er is gevraagd of hij signalen van zijn voorganger heeft gekregen, maar hij zou het niet correct vinden daarop in te gaan omdat de omstandigheden bij de overdracht van dit dossier op het emotionele vlak náár waren voor de persoon-in-kwestie. De dossierwisseling vond bijna van de ene op de andere dag plaats, dus was er van overdracht nauwelijks sprake.

De heer Dijkgraaf moet vaststellen dat hij geen antwoord krijgt.

Wethouder Klaver heeft zijn beste gedaan om een antwoord aan de heer Dijkgraaf te geven.

De heer Dijkgraaf stelt vast dat de wethouder zich politiek verantwoordelijk acht.

De voorzitter merkt op dat de heer Dijkgraaf het nu anders stelt, want het nu heeft over de *politieke* verantwoordelijkheid. Eerder was de vraag: wie is verantwoordelijk?

De heer Dijkgraaf had het in zijn vraag over verwijtbaarheid. Als de wethouder niets te verwijten valt, moet dan een ander zijn. Hij heeft gevraagd wie dat dan is. Dáárnaar moet worden gekeken.

Wethouder Klaver herhaalt dat hij geen kennis van bepaalde feiten had, dat hij geen verkeerde kennis heeft overgedragen aan de raad en de raad dus niet onjuist heeft geïnformeerd, dat er in zijn beleving geen sprake is van verwijtbaar handelen, dat kan worden gesproken over verwijtbaar niet-handelen, dat hij inherent aan deze functie politiek verantwoordelijk is en dat de raad uiteindelijk de balans opmaakt.

De heer Arends herinnert aan zijn vraag hoe het indertijd genomen besluit zich verhoudt tot het basisplan en de wensen en eisen van de betrokken sportverenigingen.

Wethouder Klaver zegt dat er bestuurlijk niet één toezegging is gedaan, aan welke vereniging ook. Hij heeft tig-keer gesproken met voorzitters, met besturen, met afvaardigingen en er is bestuurlijk niet één toezegging gedaan. Waar er toezeggingen zijn gedaan op de aanhoudende verzoeken zijn die in ambtelijke sfeer gedaan, zonder bestuurlijke dekking. Hij droeg daar geen kennis van.

De heer Reitsma vraagt of het zo kan zijn dat door het vele vragen en antwoorden en door de vele mits-en en maar-en iets als toezegging is ervaren.

Wethouder Klaver antwoordt dat het beeld opgeroepen kan zijn: oké, dat hoort er bij! Hij kan dat moeilijk inschatten. In alle openheid en oprechtheid zegt hij hier dat door hem niet één maal een toezegging aan een vereniging is gedaan. Er waren vele verzoeken, men bleef schriftelijk en via inspraak in commissievergaderingen reageren en men wilde zelfs actie gaan voeren. Kortom, men wilde alles doen om alles uit de kan te halen, maar heeft dat in elk geval van het bestuur van deze gemeente niet gekregen.

De heer Arends heeft gememoreerd dat er een gemeentelijk basisplan voor de Planeet is en dat dit later is 'opgeplust' met een verhoging ten behoeve van de BTW. In december 2000 zei de wethouder: hiérmee moeten de verenigingen het doen, geen cent méér; men moet nu niet meer tornen aan democratische genomen besluiten! Vervolgens komt in februari 2001 sportpark Emmen-zuid aan de orde. In het desbetreffende voorstel staat dat er overeenstemming is met de betrokken verenigingen. Desalniettemin komen die verenigingen regelmatig opnieuw langs met vragen. Was dat niet het moment geweest om te denken: ik krijg wel de informatie dat alles binnen de budgetten blijft, maar hoe kan het nu dat er nog licht zitten tussen het door de raad geaccordeerde plan en de wensen van de verenigingen!? Waarom is toen niet bikkelhard gezegd: er is een besluit genomen door een democratisch orgaan, door de gekozen volksvertegenwoordiging, en daarmee moet u het doen!?

Wethouder Klaver heeft de verenigingen meermaals naar de raad verwezen met de mededeling: u moet niet bij mij zijn, als u méér wilt, moet u bij de raad zijn!

De heer Arends vraagt of er derhalve niet een moment was waarop de wethouder dacht: hoe verhoudt zich dit tot de informatie die ik krijg van mijn ambtenaren?

Wethouder Klaver zegt dat in dit dossier een sfeer ontstond waarin niet meer met waardering over elkaar werd gesproken. Er werd aan de bestuurstafel van de gemeente Emmen evenmin positief over dit dossier gesproken. Hij wil het woord 'besmet' niet noemen, doch dit dossier was alleen maar vervelend. Er was een sfeer van: in Emmen kan alles en bij ons kan niets! In die sfeer was er hier maar één houding: er komt geen stuiver bij!

Wethouder Kuper gaat in op de vraag van de heer Schoo wat er wordt gedaan om dit soort zaken in de toekomst te voorkomen. In reactie daarop kan worden verwezen naar de collegebrief van 5 september jongstleden. Daarin staat een zevental punten. Van die zeven zijn de eerste vijf in uitvoering. De laatste twee vragen wat meer tijd, aangezien die te maken hebben met de invulling van de interne controltaken.

Wethouder Evenhuis wil reageren op politiek management in relatie tot het bestuursakkoord. Daarbij is een preambule gevoegd waarin is ingegaan op collegialiteit, stabiliteit en continuïteit. Dat is gebeurd omdat in de vorige periode nogal wat doorstroming in het college was. Om te voorkomen dat de gemeente vanwege doorstroming zonder een bestuur zou

komen te zitten, is voordat de formatie is begonnen gezocht naar een formulering waaraan partijen zich zouden verbinden. Er is als gevolg daarvan een bestuursakkoord gemaakt, in eerste aanleg met vijf politieke partijen, en daarin is een formulering rond collegialiteit, stabiliteit en continuïteit neergelegd. Het zijn drie aspecten die met elkaar verbonden zijn en waarvoor het college kiest, ook morgen.

Aan aanvaarding van de motie verbindt het college niet dat het collectief opstapt. Het college stelt zich op het standpunt dat dient te worden gezorgd voor continuïteit omdat Emmen daarbij is gebaat. De raad verbindt aan de motie conclusies, oordeelt en stemt. Dat doet niet het college.

De heer Arends zal, zoals eerder aangegeven, graag zien dat nu de vergadering wordt geschorst tot tenminste 00.45 uur.

De voorzitter schorst de vergadering.

Schorsing.

De voorzitter heropent de vergadering te 01.28 uur en geeft het woord aan wethouder Klaver voor een verklaring.

Wethouder Klaver zegt dat het hem tijdens de lange schorsing duidelijk is geworden dat een overgrote meerderheid van de raad geen vertrouwen meer heeft in zijn functioneren als wethouder. Dan staat hem maar één ding te doen, en dat is het schrijven van een ontslagbrief. Hij verklaart bij dezen dat hij morgenochtend zijn ontslagbrief zal schrijven en geacht wil worden thans niet meer als wethouder in dienst te zijn van de gemeente Emmen.

Met heel veel plezier heeft hij zijn werk als wethouder gedaan en hij heeft naar eer en geweten eerlijk en oprecht gehandeld ten aanzien van alle dossiers die op zijn tafel kwamen.

Hij dankt degenen met wie hij plezierig heeft samenwerkt en het college van B&W voor het vertrouwen in hem, en wenst eenieder buitengewoon veel succes bij het besturen van deze prachtige stad.

De voorzitter schorst de vergadering om wethouder Klaver uitgeleide te doen.

Schorsing.

De voorzitter heropent de vergadering en informeert of iemand naar aanleiding van de verklaring van wethouder Klaver het woord wil voeren. Hij stelt vast dat niemand het woord verlangt.

Hij stelt zich voor dat thans de ingediende motie wordt ingetrokken.

Dat blijkt het geval.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het onder nr. B1 vermelde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

B2. Mededelingen en ingekomen stukken.

1. Brief d.d. 7 juni 2003 van SP-afdeling Emmen inzake investeren in ouderen.
2. Brief d.d. 8 juni 2003 van SP-afdeling Emmen inzake discussienota Stadstheater-plus.
3. Brief d.d. 8 juni van SP-afdeling Emmen inzake verordening Speelautomatenhallen Emmen 2003 en Holland Casino.
4. Brief d.d. 2 juni 2003 van de gemeente Hunsel inzake uitzetting gezinnen met kleine kinderen.
5. Brief d.d. 26 mei 2003 van de gemeente Medemblik inzake motie over compensatie door minister van noodzaak politiezorg.
6. Brief, binnengekomen 12 augustus 2003, van H.W.M. Kampschoër te Nieuw-Amsterdam inzake veiligheid buurt Dommerskanaal/Beekweg.
7. Besluit d.d. 12 augustus 2003 van B&W inzake budget griffie.
8. Brief d.d. 20 mei 2003 van WOE te Emmen met toezending van haar verslag 2002.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden de onder B7 vermelde stukken voor kennisgeving aangenomen.

De voorzitter sluit de vergadering te 01.33 uur.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 20 november 2003.

Voorzitter,

Griffier,

Agenda

Categorie nummer	Agenda nummer	Bijlage nummer	
A	1	-	Opening en vaststelling agenda.
A	2		Vragenhalfuur.
A	3	132	Notulen van de openbare raadsvergadering van 19 augustus 2003.
A	4	118	Uitvoering raadsprogramma en instelling dualiseringsfonds.
A	5	119	Verbouw brandweerlocaties.
A	6	120	Exploitatieopzet en prijsvaststelling bouwkavels Oosterveldsestraat te Barger-Oosterveld.
A	7	-	Vervallen.
A	8	122	MER-beoordeling bedrijfsterrein De Tweeling.
A	9	123	Vaststelling bestemmingsplan 'Emmen-Bargeres, Bleerincq/Iemenhof'.
A	10	124	Vaststelling gemeentelijke prioriteitenlijst restauraties rijksmonumenten 2004.
A	11	125	Voorbereiding bestemmingsplannen september 2003.
A	12	130	Extra middelen minima.
A	13	105	Voorgang woningbouw.
A	14	127	Uitvoeringsorganisatie Emmerhout.
A	15	128	Vaststelling bestemmingsplan 'Bedrijvenpark A37'.
B	1	126	Reconstructie sportpark de Planeet en clustering sportpark de Rietlanden.
B	2	131	Mededelingen en ingekomen stukken.